

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Η δύναμη της έγκαιρης πληροφόρησης

Πέμπτη 17 Ιανουαρίου 2008

Αρ. Δελτίου: 02

ΕΤΟΣ: 9^ο

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΝ ΤΑΧΕΙ.....	3
<i>Νομοθεσία των καταναλωτικών δανείων.....</i>	<i>3</i>
<i>Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρηματοδοτεί νέες ασκήσεις προσομοίωσης και έργα στον τομέα της πολιτικής προστασίας.....</i>	<i>3</i>
<i>Μέτρα για τη διευκόλυνση μετάβασης στο Ευρώ.....</i>	<i>4</i>
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	5
ΚΟΙΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ.....	5
<i>Στόχος της πρότασης.....</i>	<i>5</i>
<i>Γενικό πλαίσιο</i>	<i>6</i>
<i>Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και εκτίμηση των επιπτώσεων</i>	<i>7</i>
<i>Νομικά στοιχεία της πρότασης</i>	<i>8</i>
<i>Συμπληρωματικές πληροφορίες.....</i>	<i>9</i>
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ	10
<i>Εισαγωγικές Σημειώσεις.....</i>	<i>10</i>
<i>Τα Νομικά Στοιχεία της πρότασης.....</i>	<i>11</i>
<i>Αιτιολογικές Σκέψεις.....</i>	<i>11</i>
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ.....	12
<i>Αιτιολογική έκθεση.....</i>	<i>12</i>
<i>Γενικό πλαίσιο</i>	<i>13</i>
<i>Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και αξιολόγηση του αντίκτυπου.....</i>	<i>14</i>
<i>Νομικά στοιχεία της πρότασης</i>	<i>15</i>
<i>Συμπληρωματικές πληροφορίες.....</i>	<i>17</i>
ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΟΔΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ	18
<i>Εισαγωγή</i>	<i>18</i>
<i>Οδηγία 95/50/ΕΚ.....</i>	<i>19</i>
<i>Εκθέσεις των κρατών μελών.....</i>	<i>19</i>
<i>Υπολογισμός των Δεδομένων.....</i>	<i>20</i>
<i>Συχνότητα των ελέγχων στα κράτη μέλη.....</i>	<i>20</i>
<i>Ποσοστό δραστηριοτήτων μεταφοράς κατά παράβαση της νομοθεσίας.....</i>	<i>21</i>
<i>Κυρώσεις</i>	<i>21</i>
<i>Συμπεράσματα</i>	<i>22</i>
<i>Παραρτήματα.....</i>	<i>22</i>
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ 2007-2013 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (ΕΠ.ΑΛ. 2007-2013) ΠΟΥ ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ (ΕΤΑ).....	24
<i>Εισαγωγικές Σημειώσεις.....</i>	<i>24</i>
<i>Άξονες προτεραιότητας</i>	<i>25</i>

<i>Αρμόδιες αρχές και διευθύνσεις</i>	25
<i>Σχέδιο χρηματοδότησης ανά άξονα προτεραιότητας για την περίοδο 2007-2013 (σε ευρώ)</i> ..	26
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ	27
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ	27
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ	36
<i>Πρόγραμμα ανάπτυξης, διανομής, προώθησης και κατάρτισης(MEDIA 2007)</i>	36
<i>Υπηρεσίες ανάπτυξης λογισμικού</i>	36
<i>Υπηρεσίες πληροφορικής και συναφείς υπηρεσίες</i>	37
ΝΕΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	38

Νομοθεσία των καταναλωτικών δανείων

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο σήμερα το να δανείζεται κάποιος χρήματα από την τράπεζα. Μάλιστα, υπολογίζεται ότι τα δύο τρίτα των Ευρωπαίων πληρώνουν τις τηλεοράσεις και τα πλυντήρια τους με καταναλωτικά δάνεια. Όπως μας πληροφορεί σχετικό άρθρο στην επίσημη ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατά τη διάρκεια της Συνόδου Ολομέλειας που πραγματοποιείται αυτή την εβδομάδα στο Στρασβούργο (Τρίτη), τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα συζητήσουν για μια οδηγία που αναμένεται να διευκολύνει και να βελτιώσει την απόκτηση δανείων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με μια κοινοτική οδηγία που βρίσκεται στα σκαριά από το 2002, οι Ευρωπαίοι καταναλωτές θα μπορούν να επιλέγουν το καταναλωτικό δάνειο που τους συμφέρει μεταξύ μιας πληθώρας χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που βρίσκονται σε ένα εκ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα έχουν μάλιστα τη δυνατότητα να ακυρώνουν το δάνειο εντός 14 ημερών αν το επιθυμούν ή να το αποπληρώνουν πρόωρα. Στην περίπτωση αυτή, θα δικαιούνται μείωση του συνολικού κόστους της πίστωσης που αποτελείται από τους τόκους και τις επιβαρύνσεις για το εναπομένον διάστημα της σύμβασης. Η οδηγία θα καλύπτει τις πιστωτικές κάρτες και τα καταναλωτικά δάνεια που αφορούν ποσά μεταξύ 200 και 75.000 ευρώ. Για ποσά κάτω των 200 και άνω των 75.000 ευρώ, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν τις δικές τους ρυθμίσεις. Ως σήμερα τα επιτόκια για τα δάνεια ύψους 200-75.000 ευρώ διαφέρουν ανάλογα με το κράτος μέλος -από 6% στη Φιλανδία και 8% στη Γερμανία ως 10 % στην Ελλάδα και 12% στην Πορτογαλία.

[Αναλυτικά...](#)

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρηματοδοτεί νέες ασκήσεις προσομοίωσης και έργα στον τομέα της πολιτικής προστασίας

Σύμφωνα με πρόσφατο δελτίο τύπου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε επιχορηγήσεις ύψους 4,07 εκατομμυρίων ευρώ για έργα και πανευρωπαϊκές ασκήσεις προσομοίωσης μεγάλης κλίμακας που προτάθηκαν στο πλαίσιο του πρόσφατα θεσπισθέντος χρηματοδοτικού μέσου πολιτικής προστασίας.

Οι ασκήσεις αφορούν προσομοιώσεις σεισμών και πλημμυρών και θα διεξαχθούν από οργανισμούς πέντε ευρωπαϊκών χωρών. Οι ασκήσεις προσομοίωσης προωθούν την κοινή προσέγγιση όσον αφορά την συνεργασία στις επεμβάσεις παροχής βοήθειας πολιτικής προστασίας και συμβάλλουν στην επιτάχυνση της επέμβασης σε περιπτώσεις σοβαρών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

Τα έξι έργα που επελέγησαν θα χρηματοδοτηθούν με συνολικό ποσό ύψους 1,47 εκατ. ευρώ. Την ευθύνη για τα έργα αυτά έχουν οργανισμοί από πέντε ευρωπαϊκές χώρες (Ελλάδα, Σουηδία, Δανία, Ισπανία και Βέλγιο). Τα έργα καλύπτουν τους εξής τομείς: α) κατάσβεση δασικών πυρκαγιών, β) προετοιμασία του κοινού, ιδίως των ευπαθών ομάδων, για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, γ) συμβολή στην προετοιμασία της τοπικής αυτοδιοίκησης για την αντιμετώπιση των κλιματικών αλλαγών και των ενδεχόμενων συναφών πλημμυρών, δ) συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών εθελοντικών οργανώσεων κατά τη διάρκεια καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, ε) εκπαίδευση επαγγελματιών και εθελοντών πυροσβεστών, τοπικών υπηρεσιών πολιτικής προστασίας και ομάδων εθελοντών για την αντιμετώπιση διασυνωριακών καταστάσεων έκτακτης

ανάγκης, στ) διάδοση των αποτελεσμάτων προηγούμενων δραστηριοτήτων πολιτικής προστασίας της ΕΕ με σκοπό τη βελτίωση της αντοχής σε επίπεδο τοπικής κοινότητας.

[Αναλυτικά...](#)

Μέτρα για τη διευκόλυνση μετάβασης στο Ευρώ

Πρόσφατα ανακοινώθηκε σύσταση της Επιτροπής σχετικά με μέτρα για τη διευκόλυνση της μετάβασης στο ευρώ στο μέλλον. Ενώ η πρώτη ομάδα των συμμετεχόντων διήλθε μια μακρά μεταβατική περίοδο κατά την οποία οι εν λόγω χώρες είχαν ως επίσημο νόμισμα το ευρώ μολονότι το ευρώ δεν είχε ακόμα τεθεί σε κυκλοφορία, στα περισσότερα από τα υφιστάμενα εθνικά σχέδια για την μετάβαση στο ευρώ στο μέλλον προβλέπεται η θέση σε κυκλοφορία των τραπεζογραμμάτων και κερμάτων του ευρώ κατά την ημερομηνία υιοθέτησης του ευρώ.

Η διαφορά αυτή και η ευρεία διαθεσιμότητα του ευρώ σε μετρητά καθιστά αναγκαία την εφαρμογή από τα κράτη μέλη που προετοιμάζονται για την υιοθέτηση του ευρώ μιας στρατηγικής διαφορετικής από αυτή που ακολουθήθηκε από το 1999 έως το 2002.

Δεδομένων αυτών των διαφορετικών περιστάσεων, οι διατάξεις της σύστασης της Επιτροπής της 11ης Οκτωβρίου 2000 σχετικά με τα μέσα για τη διευκόλυνση της προετοιμασίας μετάβασης των οικονομικών φορέων στο ευρώ δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς τα ζητήματα που τίθενται από την αλλαγή της συγκυρίας. Ως εκ τούτου, προκειμένου να ληφθούν υπόψη αυτές οι νέες περιστάσεις και να αξιοποιηθεί η πείρα που αποκτήθηκε κατά τη θέση σε κυκλοφορία των τραπεζογραμμάτων και κερμάτων του ευρώ το 2002, το 2007 και το 2008, θεωρήθηκε αναγκαίο να εκδοθεί νέα σύσταση.

Το σύνολο της στήλης Η ΕΥΡΩΠΕΙ ΕΝ ΤΑΧΕΙ είναι αναδημοσίευση από τη βάση δεδομένων www.euro-info.gr .
--

ΚΟΙΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

Πρόσφατα δημοσιεύθηκε το COM(2007) 746 τελικό, το οποίο αποτελεί πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όσον αφορά τη μεταχείριση ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Η πρόταση κανονισμού περιέχει διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 135 παράγραφος 1 στοιχείο α) έως ζ) και παράγραφος 1α και του άρθρου 135α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας. Τα άρθρα αυτά αποσαφηνίζουν τους κανόνες που διέπουν την απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ με σκοπό την πιο ομοιόμορφη εφαρμογή της απαλλαγής από τον ΦΠΑ, ενισχύοντας την ασφάλεια δικαίου και μειώνοντας τον διοικητικό φόρτο για τους οικονομικούς φορείς.

Η πρόταση ενέχει τα εξής: α) βασίζει τους όρους εφαρμογής της απαλλαγής από τον ΦΠΑ σε αντικειμενικά οικονομικά κριτήρια· β) διευκρινίζει ότι η απαλλαγή καλύπτει την παροχή οιαδήποτε από τα συστατικά στοιχεία μιας ασφαλιστικής ή χρηματοπιστωτικής υπηρεσίας, το οποίο συνιστά αυτοτελές σύνολο και αποτελεί συγκεκριμένο και ουσιώδες στοιχείο της σχετικής απαλλασσόμενης υπηρεσίας· γ) εισάγει έναν κοινό εναρμονισμένο ορισμό της διαμεσολάβησης για ασφαλιστικές και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Στόχος της πρότασης

Στόχος της πρότασης είναι η λεπτομερέστερη παρουσίαση της βασικής ιδέας και των προαναφερόμενων στοιχείων, με περαιτέρω ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου και μείωση του διοικητικού φόρτου για οικονομικούς φορείς και δημόσιες διοικήσεις. Αυτό επιτυγχάνεται με ανάλυση της βασικής διάταξης και των όρων που θεσπίζονται στο άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ) και παράγραφος 1α και στο άρθρο 135α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σε επί μέρους ειδικά οικονομικά σενάρια. Το αποτέλεσμα είναι η μη εξαντλητική απαρίθμηση περιπτώσεων ως προς τις οποίες ο κανονισμός ορίζει ότι είτε καλύπτονται είτε όχι από την απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ.

Για παράδειγμα: Το άρθρο 2 του κανονισμού ορίζει ότι ο όρος «ασφάλιση και ανασφάλιση» καλύπτει την ασφάλιση ζωής, είτε ατομική είτε συλλογική, καθώς και την ασφάλιση συντάξεως και ετήσιας προσόδου, εφόσον η ασφάλιση ζωής, η σύνταξη ή η ετήσια πρόσοδος καλύπτουν κινδύνους θνησιμότητας ή μακροζωίας. Ο κανονισμός, συνεπώς, εξαλείφει τις πηγές δικαστικών διαφορών διότι προβλέπει σε πολλές περιπτώσεις μια σαφή λύση. Αυτό αυξάνει τον βαθμό ασφάλειας δικαίου. Ο κανονισμός θα ισχύει επίσης άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη και θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση του διοικητικού φόρτου των οικονομικών φορέων και των φορολογικών διοικήσεων. Σε πολλές περιπτώσεις οι οικονομικοί φορείς έπρεπε να καταφεύγουν σε ανεξάρτητους συμβούλους για φορολογικά θέματα και συχνά έπρεπε να επαληθεύουν με επαχθείς και χρονοβόρες διαπραγματεύσεις με τα εθνικά Υπουργεία Οικονομικών αν μια συγκεκριμένη παρεχόμενη υπηρεσία υπαγόταν ή όχι στην απαλλαγή από τον ΦΠΑ. Σε

επίπεδο τοπικών φορολογικών αρχών, οι επαφές με τα εθνικά Υπουργεία Οικονομικών για τη διευκρίνιση του τρόπου με τον οποίο έπρεπε να αντιμετωπισθούν ορισμένες περιπτώσεις, αντιπροσώπευαν επίσης μεγάλο διοικητικό φόρτο. Στις περιπτώσεις για τις οποίες ο κανονισμός προβλέπει σαφή λύση, οι οικονομικοί φορείς και οι φορολογικές διοικήσεις θα μπορούν να εφαρμόζουν ορθά την απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ χωρίς αυτή την επιβάρυνση.

Όσον αφορά τη διαμεσολάβηση για ασφαλιστικές και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, η πρόταση προβλέπει σαφή λύση μόνον για έναν περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων. Αυτό οφείλεται στο ότι οι αρχές που διέπουν τη διαμεσολάβηση και οι μορφές που αυτή λαμβάνει εξακολουθούν να βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στις εθνικές διατάξεις αστικού δικαίου με αποτέλεσμα να υπάρχουν μεγάλες αποκλίσεις μεταξύ τους. Για να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου και όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές, ο κανονισμός προβλέπει, εκτός των άλλων, αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία μπορεί να κριθεί αν μια υπηρεσία αποτελεί διακριτή πράξη διαμεσολάβησης. Ο κανονισμός λαμβάνει υπόψη τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και με τον τρόπο αυτόν τηρεί καθιερωμένες αρχές για τη διαπίστωση των στοιχείων που χαρακτηρίζουν ασφαλιστικές και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Γενικό πλαίσιο

Οι ορισμοί για τις απαλλασσόμενες ασφαλιστικές και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες είναι παρωχημένοι και έχουν οδηγήσει σε ανομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή των απαλλαγών αυτών από τα κράτη μέλη. Οι ενδιαφερόμενοι έρχονται αντιμέτωποι με μια αρκετά πολύπλοκη νομική κατάσταση λόγω των ποικίλων διοικητικών πρακτικών, πράγμα που δημιουργεί έλλειψη ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις και τις φορολογικές αρχές. Η έλλειψη ασφάλειας δικαίου έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των δικαστικών υποθέσεων, καθώς και την αύξηση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις και τις διοικήσεις που εφαρμόζουν τις εν λόγω απαλλαγές. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να αποσαφηνιστούν οι κανόνες που διέπουν την απαλλαγή των ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ με στόχο την αύξηση της ασφάλειας δικαίου και τη μείωση του διοικητικού φόρτου για επιχειρήσεις και διοικήσεις. Η δημόσια διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους που πραγματοποιήθηκε το 2006 και η «Μελέτη για τη βελτίωση της κατανόησης των οικονομικών επιπτώσεων της απαλλαγής ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ» που διεξήγαγε ανεξάρτητος σύμβουλος εξ ονόματος της Επιτροπής, επιβεβαίωσαν το συμπέρασμα αυτό.

Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα της πρότασης

Άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ) και παράγραφος 1α, καθώς και άρθρο 135α της οδηγίας αριθ. 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, αλλά το παρόν σχέδιο πρότασης κανονισμού βάσει του άρθρου 397 θεσπίζει για πρώτη φορά διατάξεις εφαρμογής που αφορούν την απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ.

Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Όπου είναι δυνατόν οι νέοι ορισμοί εξασφαλίζουν μεγαλύτερη συνοχή με τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς (π.χ. επενδυτικά κεφάλαια, πιστοληπτική αξιολόγηση, παράγωγα). Η πρόταση αποτελεί μέρος της Στρατηγικής της Επιτροπής για την Απλούστευση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος (σημείο 66 του εγγράφου COM(2006) 690). Τόσο οι οικονομικοί φορείς όσο και οι φορολογικές αρχές των κρατών μελών θα ωφεληθούν από τις απλουστεύσεις αυτές. Ωστόσο, τα σχετικά οφέλη δεν μπορούν να ποσοτικοποιηθούν. Η πρόταση θα ενισχύσει την ασφάλεια δικαίου και θα μειώσει τον διοικητικό φόρτο οικονομικών φορέων

και εθνικών φορολογικών αρχών. Δεδομένου ότι θα έχει θετική επίδραση στο κόστος των επιχειρήσεων, δεν πρόκειται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στο κόστος των λιανικής φύσεως καταναλωτικών ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και εκτίμηση των επιπτώσεων

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι τομείς που αφορά η πρόταση και γενικά χαρακτηριστικά των ερωτηθέντων

Στο σεμινάριο Fiscalis που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2004 στο Δουβλίνο, αναλύθηκαν οι διάφοροι προβληματικοί για τις επιχειρήσεις τομείς και ιδίως το φαινόμενο της εξωτερικής ανάθεσης και τόσο οι οικονομικοί φορείς όσο και τα κράτη μέλη κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι απαιτείται νομοθετική πρωτοβουλία από μέρους των υπηρεσιών της Επιτροπής. Στη συνέχεια, η Επιτροπή ανέθεσε τη διεξαγωγή μελέτης σε ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα με σκοπό την καλύτερη κατανόηση των οικονομικών επιπτώσεων της απαλλαγής χρηματοπιστωτικών και ασφαλιστικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ και διεξήγαγε μια σειρά διμερών διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη και εντός της Επιτροπής, η οποία κατέληξε στην εκπόνηση ενός εγγράφου όπου περιγράφονται τα βασικά προβλήματα που εντοπίστηκαν, καθώς και τα τεχνικά μέτρα με τα οποία μπορούν να αντιμετωπιστούν. Τα προβλήματα αυτά συζητήθηκαν με τους ενδιαφερόμενους και τα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια του συνεδρίου φορολογίας που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες τον Μάιο του 2006. Τον Μάρτιο του 2007 πραγματοποιήθηκε δεύτερο σεμινάριο Fiscalis με στόχο την εξοικείωση των αρμόδιων υπαλλήλων των εθνικών φορολογικών αρχών με τις πολιτικές που αποβλέπουν στην αλλαγή του ρυθμιστικού πλαισίου και με τις οικονομικούς παράγοντες που ωθούν στη διασυννοριακή χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση. Το πρόγραμμα κάλυψε, επίσης, προβλήματα πρακτικής εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας.

Σύνοψη των απαντήσεων και τρόπος με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη

Όλες οι απαντήσεις επιβεβαίωσαν ότι η έλλειψη ασφάλειας δικαίου και ο διοικητικός φόρτος τον οποίο αυτή συνεπάγεται αποτελεί το βασικό πρόβλημα και ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά προτεραιότητα. Η πρόταση κανονισμού αντικατοπτρίζει απολύτως την προτεραιότητα αυτή.

Από τις 09/05/2006 έως τις 09/06/2006 διενεργήθηκε ανοικτή διαβούλευση μέσω του Διαδικτύου. Η Επιτροπή έλαβε 82 απαντήσεις. Τα αποτελέσματα διατίθενται στην εξής διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm

Προσφυγή στη γνώμη εμπειρογνομώνων

Σχετικοί επιστημονικοί τομείς/τομείς εμπειρογνομοσύνης

Μελέτη για την καλύτερη κατανόηση των οικονομικών επιπτώσεων της απαλλαγής χρηματοπιστωτικών και ασφαλιστικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ (Διαγωνισμός αριθ. taxud/2005/AO-006)

Χρησιμοποιηθείσα μέθοδος

Ανεξάρτητη εξωτερική μελέτη

Κυριότεροι οργανισμοί/εμπειρογνώμονες που συμμετείχαν στις διαβουλεύσεις

Price Waterhouse Coopers

Σύνοψη των απόψεων που διατυπώθηκαν και ελήφθησαν υπόψη

Δεν έχει αναφερθεί η ύπαρξη δυνητικά σοβαρών κινδύνων με μη αναστρέψιμες συνέπειες. Υπήρξε μεγάλη συνοχή ανάμεσα στα συμπεράσματα της μελέτης, στην ανάλυση της ίδιας της Επιτροπής και στις αντιδράσεις των ενδιαφερομένων κατά τη δημόσια διαβούλευση, πράγμα που επέτρεψε στην Επιτροπή να επιβάλει τις αναγκαίες προτεραιότητες και να εστιάσει τις εργασίες της στις καταλληλότερες λύσεις. Η πρόταση κανονισμού συνάδει με τις προτεραιότητες αυτές.

Μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για τη δημοσιοποίηση των απόψεων των εμπειρογνομώνων

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

Εκτίμηση των επιπτώσεων

Οι εναλλακτικές δυνατότητες που μελετήθηκαν περιγράφονται εκτενώς στην εκτίμηση των επιπτώσεων. Μηδενικός συντελεστής (σ. 31)· επέκταση του πεδίου εφαρμογής για την απαλλαγή υπηρεσιών (σ. 32)· ομοιόμορφη περιορισμένη έκπτωση του προκαταβεβλημένου φόρου (σ. 33)· δικαίωμα επιλογής της φορολόγησης (σ. 34)· διασυνοριακοί φορείς ΦΠΑ (σ. 37)· ενιαία νομικά πρόσωπα και διασυνοριακές συναλλαγές (σ. 37)· ομαδοποίηση για σκοπούς ΦΠΑ (σ. 38)· αναδιανομή κόστους (σ. 41)· μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ για υπηρεσίες ανατιθέμενες σε εξωτερικούς συνεργάτες (σ. 44)· και άλλες δυνατότητες (σ. 44). Η Επιτροπή προέβη σε εκτίμηση των επιπτώσεων που προβλέπει το πρόγραμμα εργασίας (η σχετική έκθεση περιλαμβάνεται στο έγγραφο Taxud 15570).

Νομικά στοιχεία της πρότασης

Συνοπτική παρουσίαση της προτεινόμενης δράσης

Η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει δύο μέτρα:

- απарίθμηση περιπτώσεων που καλύπτονται ή αποκλείονται από την απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ,
- προσδιορισμό αντικειμενικών κριτηρίων που πρέπει να εφαρμόζονται για να διαπιστωθεί αν μια υπηρεσία αποτελεί διακριτή πράξη διαμεσολάβησης.

Νομική βάση

Άρθρο 397 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου.

Αρχή της επικουρικότητας

Η πρόταση υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η αρχή της επικουρικότητας δεν ισχύει.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τον ακόλουθο λόγο ή λόγους. Στο πολυσύνθετο φορολογικό περιβάλλον των ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών δεν μπορεί να υπάρξει παρά μόνον μια ορθή ερμηνεία της απαλλαγής ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, η οποία ισχύει για ολόκληρη την Κοινότητα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνον με τη θέσπιση των προτεινόμενων εκτελεστικών διατάξεων, διότι αυτές καθορίζουν με σαφήνεια τις περιπτώσεις οι οποίες εμπίπτουν στην απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ και τις περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν σε αυτήν. Ο αριθμός των υποθέσεων ενώπιον του ΔΕΚ, και ιδίως εκείνων που αφορούν την έκδοση προδικαστικής απόφασης, αυξήθηκε σημαντικά την τελευταία δεκαετία. Στην πλειονότητά τους οι υποθέσεις αυτές αφορούσαν την αποκλίνουσα εφαρμογή ορισμών όσον αφορά τις

απαλλασσόμενες από τον ΦΠΑ ασφαλιστικές και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Η ύπαρξη σαφών ορισμών και οικονομικών κριτηρίων μειώνει τα περιθώρια για δικαστικές διαφορές και, ως εκ τούτου, δημιουργεί ένα ασφαλές νομικό περιβάλλον εντός του οποίου μειώνεται σημαντικά ο διοικητικός φόρτος που συνεπάγεται η συνεννόηση, ενδεχομένως με περισσότερα του ενός κράτους μέλους, ως προς τον τρόπο ερμηνείας και εφαρμογής των κανόνων.

Επιλογή μέσων

Προτεινόμενα νομικά μέσα: Κανονισμός.

Η χρήση άλλης νομικής πράξης δεν ενδείκνυται για τον ακόλουθο λόγο ή λόγους. Ένας κανονισμός έχει άμεση εφαρμογή και καθιστά περιττή για τον οικονομικό φορέα την αναζήτηση διευκρινίσεων για νομικά θέματα που άπτονται της εφαρμογής της απαλλαγής αυτής από τα Υπουργεία Οικονομικών των διαφόρων κρατών μελών. Στις περιπτώσεις που ο κανονισμός επιλύει ένα πρόβλημα, η κατάλληλη μεταχείριση από πλευράς ΦΠΑ εφαρμόζεται απευθείας από τις τοπικές φορολογικές αρχές.

Συμπληρωματικές πληροφορίες

Απλούστευση

Η παρούσα πρόταση αποβλέπει στην απλούστευση της νομοθεσίας, στην απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για τις δημόσιες αρχές (σε επίπεδο ΕΕ ή κράτους μέλους) και στην απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για τους ιδιώτες, ενώ δεν έχει επιπτώσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Ο κανονισμός θα ισχύει επίσης άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη και θα περιορίζει την πολυπλοκότητα της εφαρμογής της απαλλαγής ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ χάρη στην απαρίθμηση περιπτώσεων που εμπίπτουν ή μη στην εν λόγω απαλλαγή.

Σε επίπεδο τοπικών φορολογικών αρχών, οι επαφές με τα εθνικά Υπουργεία Οικονομικών για τη διευκρίνιση του τρόπου με τον οποίο πρέπει να αντιμετωπισθούν ορισμένες περιπτώσεις, αντιπροσωπεύουν μεγάλο διοικητικό φόρτο. Επίσης, τα Υπουργεία Οικονομικών διαθέτουν σημαντικούς πόρους για συντονισμό σε τέτοια θέματα. Σε πολλές περιπτώσεις ο κανονισμός προβλέπει σαφή λύση και οι φορολογικές διοικήσεις θα μπορούν να εφαρμόζουν ορθά την απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ χωρίς αυτές τις επιβαρύνσεις.

Σε πολλές περιπτώσεις οι οικονομικοί φορείς έπρεπε να καταφύγουν σε ανεξάρτητους συμβούλους για φορολογικά θέματα και συχνά έπρεπε να επαληθεύουν με επαχθείς και χρονοβόρες διαπραγματεύσεις με τα εθνικά Υπουργεία Οικονομικών αν μια συγκεκριμένη παρεχόμενη υπηρεσία υπαγόταν ή όχι στην απαλλαγή από τον ΦΠΑ. Σε πολλές περιπτώσεις ο κανονισμός προβλέπει σαφή λύση και οι οικονομικοί φορείς θα μπορούν να εφαρμόζουν ορθά την απαλλαγή ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από τον ΦΠΑ χωρίς αυτές τις επιβαρύνσεις.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Πρόσφατα ανακοινώθηκε το COM(2007) 777 τελικό, το οποίο αποτελεί πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2150/2002 σχετικά με τις στατιστικές των αποβλήτων, όσον αφορά τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Επιτροπή.

Η απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή, τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2006.

Με το άρθρο 5α της τροποποιημένης απόφασης 1999/468/ΕΚ εισάγεται νέα κανονιστική διαδικασία με έλεγχο για τα μέτρα γενικής εμβέλειας με αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων μιας βασικής πράξης που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης, μεταξύ άλλων, με την κατάργηση ορισμένων από αυτά τα στοιχεία ή με τη συμπλήρωσή της μέσω της προσθήκης νέων μη ουσιωδών στοιχείων.

Εισαγωγικές Σημειώσεις

Επείγουσα προσαρμογή και γενική προσαρμογή

Με κοινή τους δήλωση, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξέδωσαν κατάλογο βασικών πράξεων που έπρεπε να προσαρμοστούν επειγόντως στις διατάξεις της τροποποιημένης απόφασης, ούτως ώστε να ενσωματωθεί η κανονιστική διαδικασία με έλεγχο (επείγουσα προσαρμογή). Προκειμένου να εφαρμοστεί η κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στις άλλες πράξεις που εκδόθηκαν με συναπόφαση οι οποίες ίσχυαν ήδη τη στιγμή που τέθηκε σε ισχύ η απόφαση 2006/512/ΕΚ, στην κοινή δήλωση απαιτείται επίσης η προσαρμογή των πράξεων αυτών, σύμφωνα με τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες (γενική προσαρμογή).

Η Επιτροπή δεσμεύτηκε να προβεί στην εξέταση όλων αυτών των πράξεων προκειμένου να υποβάλει, πριν από το τέλος του 2007, νομοθετικές προτάσεις για την προσαρμογή τους, εφόσον χρειάζεται, στη νέα κανονιστική διαδικασία με έλεγχο.

Μέθοδος

Όπως αναφέρθηκε ήδη στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της (...), η Επιτροπή εξέτασε προσεκτικά όλες τις πράξεις που εκδόθηκαν με συναπόφαση, προκειμένου να εντοπίσει τις πράξεις που εξουσιοδοτούν την Επιτροπή να θεσπίσει μέτρα γενικής εμβέλειας με αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της εκάστοτε βασικής πράξης. Η Επιτροπή μπόρεσε έτσι να εντοπίσει περισσότερες από 200 πράξεις που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο προσαρμογής.

Ορισμένες από τις πράξεις αυτές περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα κωδικοποίησης της Επιτροπής. Τέτοια πράξη είναι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2150/2002 για τις στατιστικές των αποβλήτων. Η προσαρμογή στη νέα διαδικασία πρέπει να πραγματοποιηθεί, ανάλογα με την πρόοδο της διαδικασίας

κωδικοποίησης, είτε με αναδιατύπωση της υπό κωδικοποίηση πρότασης, είτε, όπως στην προκειμένη περίπτωση, με νομοθετική τροποποίηση.

Τα Νομικά Στοιχεία της πρότασης

Η προσαρμογή έχει ως στόχο την εισαγωγή κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο, όπως περιγράφεται στο άρθρο 5α της τροποποιημένης απόφασης 1999/468/ΕΚ. Εν προκειμένω, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2150/2002 προβλέπει ότι η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να καθορίζει τα κατάλληλα κριτήρια ποιοτικής αξιολόγησης, καθώς και το περιεχόμενο των εκθέσεων για την ποιότητα, να εφαρμόζει τα αποτελέσματα των πιλοτικών μελετών και να προσαρμόζει το περιεχόμενο των παραρτημάτων. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και αποβλέπουν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2150/2002 ή στη συμπλήρωσή του με την προσθήκη νέων, μη ουσιωδών στοιχείων, αυτά τα μέτρα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ. Εφόσον η βασική πράξη είναι κανονισμός, η προσαρμογή πρέπει να πραγματοποιηθεί με ισοδύναμη πράξη.

Αιτιολογικές Σκέψεις

- Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2150/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2002, για τις στατιστικές των αποβλήτων προβλέπει ότι πρέπει να θεσπίζονται ορισμένα μέτρα σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.
- Η απόφαση 1999/468/ΕΚ τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ, η οποία εισήγαγε την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο για τα μέτρα γενικής εμβέλειας που αποβλέπουν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων βασικής πράξης η οποία έχει εκδοθεί με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης, περιλαμβανομένης και της κατάργησης ορισμένων εκ των στοιχείων αυτών, ή της συμπλήρωσης της πράξης με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων.
- Σύμφωνα με την κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την απόφαση 2006/512/ΕΚ, για να εφαρμοστεί η νέα αυτή διαδικασία σε ήδη ισχύουσες πράξεις που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης, απαιτείται η προσαρμογή των εν λόγω πράξεων κατά τις ισχύουσες διαδικασίες.
- Όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2150/2002, θα πρέπει, ειδικότερα, να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να καθορίζει τα κατάλληλα κριτήρια ποιοτικής αξιολόγησης, καθώς και το περιεχόμενο των εκθέσεων για την ποιότητα, να εφαρμόζει τα αποτελέσματα των πιλοτικών μελετών και να προσαρμόζει το περιεχόμενο των παραρτημάτων. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και αποβλέπουν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2150/2002 ή στη συμπλήρωσή του με την προσθήκη νέων, μη ουσιωδών στοιχείων, αυτά τα μέτρα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2150/2002 πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Πρόσφατα ανακοινώθηκε το COM(2007) 698 τελικό, το οποίο αποτελεί πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Η πρόταση αυτή αναφέρεται στην τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών.

Η παρούσα πρόταση αποτελεί μία από τις τρεις προτάσεις νομοθετικής μεταρρύθμισης για την τροποποίηση του υφιστάμενου κανονιστικού πλαισίου. Η παρούσα πρόταση νομοθετικής μεταρρύθμισης αφορά τροποποιήσεις της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας και της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες .

Η δεύτερη πρόταση νομοθετικής μεταρρύθμισης αφορά τροποποιήσεις των τριών άλλων οδηγιών. Οι προτάσεις αυτές συμπληρώνονται από μια τρίτη νομοθετική πρόταση για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Αγορά Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών (εφεξής “η Αρχή”) . Οι τρεις νομοθετικές προτάσεις συνοδεύονται από εκτίμηση αντίκτυπου και από ανακοίνωση η οποία παρουσιάζει τις κύριες πολιτικές κατευθύνσεις και εκθέτει τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης .

Αιτιολογική έκθεση

Η διασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων των καταναλωτών και των χρηστών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, αποτελεί ένα από τα σημαντικά στοιχεία μιας κοινωνίας της πληροφορίας χωρίς αποκλεισμούς, η οποία επιτρέπει την ομαλή ανάπτυξη και την ευρεία χρήση των νέων καινοτόμων υπηρεσιών και εφαρμογών. Το πλαίσιο της ΕΕ για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών βασίζεται στην παραδοχή ότι μια ανοικτή και ανταγωνιστική αγορά αποτελεί το βέλτιστο μέσο προώθησης της καινοτομίας και των επιλογών του χρήστη. Ωστόσο, επειδή αναγνωρίζεται ότι ο ανταγωνισμός από μόνος του ίσως να μην αρκεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες όλων των πολιτών και να προστατεύσει τα δικαιώματα των χρηστών, η βασιζόμενη στον ανταγωνισμό προσέγγιση του πλαισίου συμπληρώνεται από ειδικές διατάξεις οι οποίες διασφαλίζουν την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών, καθώς και την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Η παρούσα πρόταση νομοθετικής μεταρρύθμισης προσαρμόζει το κανονιστικό πλαίσιο ενισχύοντας ορισμένα δικαιώματα των καταναλωτών και των χρηστών (ιδίως με σκοπό τη βελτίωση της προσβασιμότητας και την προώθηση της κοινωνίας της πληροφορίας χωρίς αποκλεισμούς), και διασφαλίζοντας ότι οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες είναι αξίες εμπιστοσύνης, ασφαλείς και αξιόπιστες και παρέχουν ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της ιδιωτικής ζωής των ατόμων και

των προσωπικών δεδομένων. Η πρόταση δεν αλλάζει το υφιστάμενο πεδίο εφαρμογής ή την έννοια της καθολικής υπηρεσίας στην ΕΕ, τα οποία θα αποτελέσουν αντικείμενο χωριστής διαβούλευσης το 2008. Εναρμονίζεται με το πρόγραμμα της Επιτροπής για τη βελτίωση των κανονιστικών ρυθμίσεων, το οποίο έχει εκπονηθεί προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι νομοθετικές παρεμβάσεις είναι ανάλογες των επιδιωκόμενων πολιτικών στόχων, και αποτελεί μέρος της συνολικής στρατηγικής της Επιτροπής για την ενίσχυση και την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς.

Ειδικότερα, ο στόχος της παρούσας πρότασης είναι διπτός:

- Ενίσχυση και βελτίωση της προστασίας των καταναλωτών και των δικαιωμάτων των χρηστών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών μέσω, μεταξύ άλλων, της παροχής στους καταναλωτές περισσότερων πληροφοριών σχετικά με τις τιμές και τους όρους παροχής των υπηρεσιών, και διευκόλυνση της πρόσβασης στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες και της χρήσης αυτών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης για μειονεκτούντες χρήστες και
- Ενίσχυση της προστασίας της ιδιωτικής ζωής των ατόμων και των προσωπικών δεδομένων στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ιδίως μέσω της ενίσχυσης των διατάξεων που αφορούν την ασφάλεια και της βελτίωσης των μηχανισμών επιβολής.

Γενικό πλαίσιο

Ως μέρος της ανανεωμένης στρατηγικής της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση, η Επιτροπή πρότεινε τον Ιούνιο του 2005 μια νέα στρατηγική, την πρωτοβουλία i2010: "Ευρωπαϊκή κοινωνία της πληροφορίας για την ανάπτυξη και την απασχόληση", με την οποία θεσπίζονται ευρείς πολιτικοί προσανατολισμοί για την προώθηση μιας ανοικτής και ανταγωνιστικής ψηφιακής οικονομίας. Η δημιουργία του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Πληροφοριών, ο οποίος αποτελεί έναν από τους κύριους πυλώνες της πρωτοβουλίας i2010, περιλαμβάνει τη μεταρρύθμιση του κανονιστικού πλαισίου ως μίας από τις κυριότερες προκλήσεις του, με ιδιαίτερη έμφαση στην ασφάλεια και στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων. Επιπροσθέτως, η διασφάλιση ενός κατάλληλου επιπέδου παροχής της καθολικής υπηρεσίας είναι κρίσιμης σημασίας για την επίτευξη της κοινωνίας της πληροφορίας χωρίς αποκλεισμούς.

Σύμφωνα με τις αρχές της βελτίωσης των κανονιστικών ρυθμίσεων, στο πλαίσιο προβλέπεται η τακτική αναθεώρησή του, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι εναρμονίζεται με τις τεχνολογικές εξελίξεις και τις εξελίξεις στην αγορά. Στις 29 Ιουνίου 2006 η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για τη λειτουργία του πλαισίου κανονιστικών ρυθμίσεων για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Στην έκθεση υπογραμμίστηκε ότι το πλαίσιο είχε παράσχει σημαντικά οφέλη στους πολίτες, στους καταναλωτές και στις επιχειρήσεις, από πλευράς καλύτερων επιλογών, χαμηλότερων τιμών και περισσότερης καινοτομίας, αλλά υπήρχε περιθώριο βελτίωσης στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών και της ασφάλειας, ώστε να διασφαλιστεί ότι συμβαδίζει με τις τεχνολογικές εξελίξεις και ότι παραμένει αποτελεσματικό για την επόμενη δεκαετία.

Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα της πρότασης

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι η τροποποίηση δύο οδηγιών: της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας και της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες.

Συνοχή με τις άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Η οδηγία καθολικής υπηρεσίας θεσπίζει ειδικά μέτρα για τον τομέα, τα οποία συμπληρώνουν την υφιστάμενη νομοθεσία της ΕΕ στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών. Η οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες συμπληρώνει την οδηγία 95/46/ΕΚ για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, εισάγοντας ειδικές διατάξεις όσον αφορά τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και αξιολόγηση του αντίκτυπου

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι τομείς τους οποίους αφορά η πρόταση και γενικά χαρακτηριστικά των ερωτηθέντων

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δρομολόγησαν μια διαβούλευση δύο φάσεων, η οποία ξεκίνησε στα τέλη του 2005. Η πρώτη φάση περιελάμβανε μια πρόσκληση υποβολής εισηγήσεων, η οποία οδήγησε σε δημόσια ακρόαση με περισσότερους από 440 συμμετέχοντες (πραγματοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 2006) και περί τις 160 εισηγήσεις των άμεσα ενδιαφερόμενων. Στην πρόσκληση υποβολής εισηγήσεων οι άμεσα ενδιαφερόμενοι κλήθηκαν να διατυπώσουν τις απόψεις τους επί γενικών θεμάτων σχετικά την κανονιστική ρύθμιση των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Οι απόψεις αυτές ελήφθησαν υπόψη κατά την προετοιμασία της ανακοίνωσης της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2006, για την αναθεώρηση , του συνοδευτικού εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, και της εκτίμησης αντίκτυπου. Η δημοσίευση των εν λόγω εγγράφων δρομολόγησε τη δεύτερη φάση της δημόσιας διαβούλευσης, η οποία διήρκεσε έως τον Οκτώβριο του 2006. Μια δημόσια συνάντηση εργασίας πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2006 ώστε να μπορέσουν τα ενδιαφερόμενα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις τους επί των εγγράφων διαβούλευσης. Υποβλήθηκαν συνολικά 224 απαντήσεις από ένα μεγάλο εύρος ενδιαφερόμενων μερών, τόσο εντός όσο και εκτός της ΕΕ. 52 ενώσεις του κλάδου, 12 εμπορικές ενώσεις και συνδικαλιστικές οργανώσεις, και 15 ενώσεις χρηστών έστειλαν γραπτές παρατηρήσεις, και το ίδιο έπραξαν 18 κράτη μέλη και η Ομάδα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών (European Regulators Group - ERG).

Σύνοψη των απαντήσεων και παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη

Γενικά, οι προτάσεις που διατυπώθηκαν για τον τομέα της καθολικής υπηρεσίας έτυχαν της υποστήριξης των οργανώσεων των καταναλωτών και της ERG, καθώς και της πλειονότητας των κρατών μελών. Από την άλλη πλευρά, οι φορείς εκμετάλλευσης τάχθηκαν γενικά υπέρ των προσεγγίσεων αυτορύθμισης και συρρύθμισης. Επρόκειτο ειδικότερα για τη βελτίωση της διαφάνειας των τιμολογίων και τη διευκόλυνση της χρήσης των υπηρεσιών και του εξοπλισμού ηλεκτρονικών επικοινωνιών και της πρόσβασης σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης από τους μειονεκτούντες χρήστες.

Όσον αφορά τις προτάσεις ενίσχυσης των διατάξεων σχετικά με την ασφάλεια της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, στις εισηγήσεις φάνηκε ότι υπάρχει ευρεία στήριξη των γενικών στόχων, ωστόσο οι απόψεις που διατυπώθηκαν παρουσίαζαν μεγαλύτερη απόκλιση όσον αφορά τα προτεινόμενα μέσα επίτευξης των εν λόγω στόχων. Γενικά, τα κράτη μέλη εξέφρασαν την επιφυλακτική τους στήριξη στις προτάσεις της Επιτροπής, οι οργανώσεις καταναλωτών τάχθηκαν επίσης υπέρ και οι αρχές για την προστασία των δεδομένων θεώρησαν ότι οι προτάσεις της Επιτροπής δεν ήταν εξαιρετικά τολμηρές. Από την άλλη πλευρά, ο κλάδος είχε την τάση να τάσσεται υπέρ εναλλακτικών οι οποίες όμως δεν περιελάμβαναν ρυθμιστική

παρέμβαση. Τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης έχουν ληφθεί υπόψη στην παρούσα πρόταση.

Συγκέντρωση και χρησιμοποίηση εμπειρογνώμοσύνης

Μελέτη για την προετοιμασία των επόμενων βημάτων στην κανονιστική ρύθμιση των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (“Preparing the next steps in regulation of electronic communications — a contribution to the review of the electronic communications regulatory framework” (Hogan & Hartson, Analysys), 2006.

Η μελέτη επιβεβαίωσε την γενική ορθότητα του πλαισίου κανονιστικών ρυθμίσεων, των στόχων του και της συνολικής του προσέγγισης. Ωστόσο, υπογράμμισε την ανάγκη πραγματοποίησης μιας σειράς προσαρμογών σε ορισμένους τομείς.

Η μελέτη εξέτασε μέτρα για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των χρηστών, καθώς και της ιδιωτικής ζωής, της ασφάλειας και του απορρήτου των επιγραμμικών επικοινωνιών. Διατυπώθηκαν ορισμένες συστάσεις για αλλαγές, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η βελτίωση της διαφάνειας και η δημοσίευση πληροφοριών για τους τελικούς χρήστες, η εισαγωγή της κοινοποίησης σε περίπτωση παραβίασης της ασφάλειας στο πλαίσιο της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, και το ρητό δικαίωμα των εθνικών αρχών να θεσπίζουν κατευθυντήριες γραμμές για την ασφάλεια.

Η έκθεση διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/ext_studies/index_en.htm#2006

Εκτίμηση αντίκτυπου

Η έκθεση του Ιουνίου 2006 για την εκτίμηση αντίκτυπου παρουσίασε την αρχική ανάλυση μιας σειράς γενικών πολιτικών επιλογών. Η εν λόγω ανάλυση υπεβλήθη σε λεπτομερέστερη επεξεργασία μετά από τη δημόσια διαβούλευση. Η δεύτερη εκτίμηση αντίκτυπου που δημοσιεύεται ταυτόχρονα με την παρούσα πρόταση επικεντρώνεται σε ειδικότερες επιλογές όσον αφορά προτάσεις με τις σημαντικότερες επιπτώσεις.

Οι ομάδες οι οποίες επηρεάζονται περισσότερο από τις προτεινόμενες αλλαγές είναι οι επιχειρήσεις, οι δημόσιες διοικήσεις, οι πολίτες και η ευρωπαϊκή κοινωνία γενικότερα, καθώς όλοι οι ανωτέρω είναι χρήστες των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Δεν πρόκειται για ομοιογενή ομάδα άμεσα ενδιαφερομένων δεδομένου ότι τα μέλη της συχνά έχουν αντικρουόμενα συμφέροντα. Οι κυριότεροι φορείς που επηρεάζονται από τις παρούσες προτάσεις είναι οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου, και οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές (EPA).

Η εκτίμηση αντίκτυπου διατίθεται στη διεύθυνση:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/public_consult/index_en.htm#communication_review

Νομικά στοιχεία της πρότασης

Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η πρόταση αποσκοπεί στην τροποποίηση της υφιστάμενης οδηγίας καθολικής υπηρεσίας και της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες. Οι κύριες τροποποιήσεις που προτείνονται όσον αφορά την οδηγία καθολικής υπηρεσίας είναι οι ακόλουθες:

- βελτίωση της διαφάνειας και δημοσίευση πληροφοριών για τους τελικούς χρήστες.

- διευκόλυνση της χρήσης των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και της πρόσβασης σε αυτές από τους μειονεκτούντες χρήστες·
- διευκόλυνση των καταναλωτών ώστε να μπορούν να αλλάζουν φορέα παροχής μέσω, μεταξύ άλλων, της ενίσχυσης των διατάξεων για τη φορητότητα αριθμού·
- βελτίωση των υποχρεώσεων που αφορούν τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης·
- διασφάλιση της βασικής συνδετικότητας και της ποιότητας της υπηρεσίας· και
- εκσυγχρονισμός των ειδικών διατάξεων της οδηγίας ώστε να συμμορφώνονται προς τις τεχνολογικές εξελίξεις και τις εξελίξεις στην αγορά, συμπεριλαμβανομένης της διαγραφής ορισμένων απηρχαιωμένων ή περιττών διατάξεων.

Όσον αφορά την οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, οι κυριότερες προτάσεις είναι οι ακόλουθες:

- εισαγωγή της υποχρεωτικής κοινοποίησης σε περίπτωση παραβιάσεων της ασφάλειας που έχουν ως αποτέλεσμα την απώλεια ή τη διακύβευση προσωπικών δεδομένων των χρηστών·
- ενίσχυση της εφαρμογής των διατάξεων σχετικά με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών οι οποίες πρέπει να θεσπίζονται σε διαβούλευση με την Αρχή·
- ενίσχυση της εφαρμογής και της επιβολής διατάξεων ώστε να διασφαλιστεί ότι σε επίπεδο κρατών μελών διατίθενται επαρκή μέτρα για την καταπολέμηση των ανεπίκλητων ηλεκτρονικών μηνυμάτων εμπορικού χαρακτήρα (spam)·
- διευκρίνιση ότι η οδηγία εφαρμόζεται επίσης στα δημοσία δίκτυα επικοινωνιών που υποστηρίζουν συσκευές συγκέντρωσης δεδομένων και ταυτοποίησης (συμπεριλαμβάνονται οι ανεπαφικές συσκευές, όπως οι Συσκευές Ραδιοσυχνικής Αναγνώρισης – RFID)·
- εκσυγχρονισμός ορισμένων διατάξεων που είναι παρωχημένες, συμπεριλαμβανομένης της διαγραφής ορισμένων απηρχαιωμένων ή περιττών διατάξεων.

Νομική βάση

Άρθρο 95 ΕΚ.

Αρχή της επικουρικότητας

Η προτεινόμενη δράση συνεπάγεται την τροποποίηση του υφιστάμενου πλαισίου κανονιστικών ρυθμίσεων της ΕΕ και, συνεπώς, αφορά έναν τομέα στον οποίο η Κοινότητα έχει ήδη ασκήσει την αρμοδιότητά της. Η πρόταση ικανοποιεί επομένως προς την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ. Το μοντέλο κανονιστικών ρυθμίσεων του πλαισίου βασίζεται στην αρχή της αποκεντρωμένης κανονιστικής ρύθμισης στα κράτη μέλη, σύμφωνα με την οποία οι εθνικές αρχές έχουν την ευθύνη της επίβλεψης των εθνικών αγορών σύμφωνα με ένα κοινό σύνολο αρχών και διαδικασιών.

Αρχή της αναλογικότητας

Η παρούσα πρόταση ικανοποιεί την αρχή της αναλογικότητας καθώς προβλέπει ένα ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης και εκχωρεί στα κράτη μέλη ή στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές τον καθορισμό εκτελεστικών μέτρων. Σε περίπτωση που απαιτείται υψηλότερο επίπεδο εναρμόνισης, έχει προβλεφθεί να είναι η Επιτροπή αυτή που εγκρίνει λεπτομερή τεχνικά εκτελεστικά μέτρα. Η προσέγγιση αυτή επιτρέπει η εκ των προτέρων ρύθμιση να είναι αρκετά ευέλικτη ώστε να ανταποκρίνεται στις τρέχουσες αλλαγές στην τεχνολογία και στην αγορά που συντελούνται στον κλάδο, ενώ τηρούνται οι στόχοι και οι αρχές που ορίστηκαν από τον νομοθέτη.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν υπερβαίνουν όσα είναι αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού της βελτίωσης των κανονιστικών ρυθμίσεων στον κλάδο και της διασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων των χρηστών. Οι τροποποιήσεις συμμορφώνονται προς την αρχή της αναλογικότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ.

Επιλογή μέσων

Προτεινόμενο μέσο: οδηγία.

Τα άλλα μέσα δεν θεωρούνται κατάλληλα δεδομένου ότι αντικείμενο της παρούσας πρότασης είναι η τροποποίηση δύο υφιστάμενων οδηγιών.

Συμπληρωματικές πληροφορίες

Η παρούσα πρόταση θα απλουστεύσει τις διοικητικές διαδικασίες τις οποίες ακολουθούν οι δημόσιες αρχές, με την απόσυρση ορισμένων παρωχημένων διατάξεων, όπως η υποχρέωση καθορισμού στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών και άλλες υποχρεώσεις δυνάμει του προηγούμενου πλαισίου (τιμολόγια λιανικής, επιλογή φορέα και προεπιλογή φορέα), ενώ παράλληλα δεν έχει καμία επίπτωση στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Εισάγονται και άλλες απλουστεύσεις με αποδέκτη τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, από τις οποίες δεν απαιτείται πλέον να υποβάλλουν πληροφορίες για τους διενεργηθέντες ελέγχους σε επίπεδο λιανικής και τα συστήματα κοστολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις.

Επιπροσθέτως, προτείνεται να καταργηθούν και άλλες παρωχημένες διατάξεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται παραδείγματος χάριν τα μέτρα διευκόλυνσης της μετάβασης από το “παλαιό” πλαίσιο του 1998 στο πλαίσιο του 2002. Οι προς τροποποίηση οδηγίες περιλαμβάνουν ήδη ρήτρα τακτικής επανεξέτασης.

Η παρούσα πρόταση περιλαμβάνεται στο τρέχον πρόγραμμα της Επιτροπής για την επικαιροποίηση και την απλούστευση του κοινοτικού κεκτημένου, καθώς και στο πρόγραμμα εργασίας και στο νομοθετικό πρόγραμμα της Επιτροπής με τα στοιχεία αναφοράς 2007/INFSO/001. Η έγκριση της πρότασης συνεπάγεται την κατάργηση της απόφασης 2003/548/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2003, για τη στοιχειώδη δέσμη μισθωμένων γραμμών με εναρμονισμένα χαρακτηριστικά, και τα σχετικά πρότυπα, που αναφέρεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ (οδηγία καθολικής υπηρεσίας). Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των εθνικών διατάξεων μεταφοράς της οδηγίας, καθώς και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και της οδηγίας.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΟΔΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Στις 13.12.2007 δημοσιεύθηκε το COM(2007) 795 τελικό, το οποίο αποτελεί Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την εφαρμογή από τα κράτη μέλη της οδηγίας του Συμβουλίου αριθ. 95/50/ΕΚ σχετικά με τις ενιαίες διαδικασίες στον τομέα του έλεγχου των οδικών μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων.

Η οδηγία 95/50/ΕΚ προβλέπει, για κάθε ημερολογιακό έτος, και το αργότερο δώδεκα μήνες μετά την παρέλευση αυτού, ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να αποστέλλει στην Επιτροπή έκθεση επί της εφαρμογής της οδηγίας αυτής. Η εν λόγω οδηγία προβλέπει επίσης ότι η Επιτροπή οφείλει να διαβιβάζει τουλάχιστον ανά τριετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας από τα κράτη μέλη.

Η έκθεση της Επιτροπής βασίζεται στις ετήσιες εκθέσεις που αποστέλλουν τα κράτη μέλη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, πρόκειται για την τρίτη έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας του Συμβουλίου 95/50/ΕΚ στα κράτη μέλη, η οποία καλύπτει τα έτη 2003-2005. Η πρώτη έκθεση κάλυπτε τα έτη 1997-1998 και η δεύτερη τα έτη 1999-2002. Λόγω της διεύρυνσης της ΕΕ την 1 Μαΐου 2004, στην παρούσα έκθεση εμφανίζονται δέκα νέα κράτη μέλη. Τα νέα κράτη μέλη είχαν μόνον την υποχρέωση να παρέχουν δεδομένα για τα έτη 2004 και 2005.

Εισαγωγή

Η οδηγία 95/50/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την καθιέρωση ενιαίων διαδικασιών στον έλεγχο των οδικών μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων εκδόθηκε στις 6 Οκτωβρίου 1995 και τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία έως την 1η Ιανουαρίου 1997. Η οδηγία 94/55/ΕΚ της 21ης Νοεμβρίου 1994 του Συμβουλίου της 21ης Νοεμβρίου 1994 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τις οδικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων, όπως τροποποιήθηκε, εισήγαγε εναρμονισμένους κανόνες για την μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων μεταξύ κρατών μελών, καθώς και εντός της επικράτειας των αυτών.

Τα τεχνικά παραρτήματα της οδηγίας 94/55/ΕΚ, όσον αφορά το περιεχόμενό τους, είναι ταυτόσημα από άποψη περιεχομένου με τα τεχνικά παραρτήματα της διεθνούς συμφωνίας ADR. Συνεπώς, η οδηγία 94/55/ΕΚ μεταφέρει, στο κοινοτικό δίκαιο, τις τεχνικές διατάξεις της συμφωνίας ADR με την οποία θεσπίζονται ομοιόμορφοι κανόνες για την ασφαλή διεθνή οδική μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων. Η προστιθέμενη αξία της οδηγίας έγκειται στο γεγονός ότι επεκτείνει την ισχύ των κανόνων αυτών κατά τρόπο που να καλύπτονται οι εθνικές (εγχώριες) μεταφορές, προκειμένου να υπάρξει εναρμόνιση σε όλη την Κοινότητα των συνθηκών, υπό τις οποίες μεταφέρονται οδικώς τα επικίνδυνα εμπορεύματα και, κατά συνέπεια, να βελτιώνεται ταυτόχρονα η οδική ασφάλεια σε εθνικό επίπεδο.

Οδηγία 95/50/ΕΚ

Στο πλαίσιο της οδηγίας 94/55/ΕΚ, και για να βελτιωθεί περαιτέρω το επίπεδο ασφάλειας στις μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων, καθώς και για να εξασφαλιστεί επαρκής αριθμός ελέγχων που διενεργούνται με εναρμονισμένο τρόπο, το Συμβούλιο εξέδωσε στις 6 Οκτωβρίου 1995 την οδηγία 95/50/ΕΚ για την καθιέρωση ομοιόμορφων διαδικασιών στον έλεγχο των οδικών μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων. Η οδηγία περιλαμβάνει εναρμονισμένο κατάλογο τον οποίο χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη, καθώς και εναρμονισμένο κατάλογο των κωδικών παραβάσεων έως το 2004. Το 2004 τα παραρτήματα της οδηγίας τροποποιήθηκαν και από το 2005 οι κωδικοί παραβάσεων μεταβλήθηκαν σε τρεις κατηγορίες επικινδυνότητας.

Αυτοί οι ενιαίοι έλεγχοι αφορούν όλες τις δραστηριότητες οδικής μεταφοράς επικίνδυνων εμπορευμάτων στο έδαφος κράτους μέλους ή των επικίνδυνων εμπορευμάτων που εισέρχονται σε κράτος μέλος προερχόμενα από τρίτες χώρες ανεξαρτήτως της χώρας ταξινόμησης του οχήματος. Η οδηγία σκοπό έχει να εξασφαλισθεί αντιπροσωπευτικό ποσοστό δειγματοληπτικού ελέγχου των μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων, παράλληλα δε να καλυφθεί εκτεταμένο ποσοστό του οδικού δικτύου.

Προληπτικά, ή εφόσον έχουν παρατηρηθεί παραβάσεις εξαιτίας των οποίων διακυβεύεται η οδική ασφάλεια, είναι δυνατόν να διενεργούνται έλεγχοι και στις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων.

Εκθέσεις των κρατών μελών

Εκθέσεις παραλήφθηκαν από όλα τα κράτη μέλη που είχαν την υποχρέωση να στείλουν έκθεση για ολόκληρη την περίοδο 2003-2005. Οι εκθέσεις των νέων κρατών μελών, τα οποία έχουν μόνον την υποχρέωση να στείλουν έκθεση για την περίοδο με έναρξη το 2004, κάλυπταν είτε ολόκληρη την περίοδο είτε μέρος αυτής. Ένα κράτος μέλος δεν έστειλε δεδομένα.

Κράτη μέλη που υπέβαλαν εκθέσεις για όλα τα έτη της περιόδου 2003-2005	Αυστρία, Βέλγιο, Δανία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισπανία, Φινλανδία, Γαλλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Σουηδία, Σλοβενία και Ηνωμένο Βασίλειο.
Κράτη μέλη που υπέβαλαν εκθέσεις για μέρος της περιόδου 2003-2005 (Υποχρεωτικά από το 2004)	Τσεχική Δημοκρατία (2004-05), Εσθονία (2004-2005), Ουγγαρία (2004-05), Λιθουανία (2004-05), Λετονία (2004-05), Μάλτα (2005), Πολωνία (2005), Σλοβακία (2005)
Κράτη μέλη που δεν υπέβαλαν καμία έκθεση για την περίοδο 2003-2005	Κύπρος

Κατά τη σύνταξη των εκθέσεων τους, τα κράτη μέλη κλήθηκαν να χρησιμοποιήσουν τους εναρμονισμένους κωδικούς παραβάσεων του παραρτήματος II της οδηγίας μέχρι το 2004 και τις νέες κατηγορίες επικινδυνότητας το 2005 και να υποβάλουν την έκθεση σύμφωνα με το παράρτημα III της οδηγίας, η οποία τροποποιήθηκε το 2005. Τις οδηγίες αυτές δεν τις ακολούθησαν όλα τα κράτη μέλη. Ορισμένα κράτη μέλη χρησιμοποίησαν τους κωδικούς του καταλόγου (πάρτημα I της οδηγίας), ενώ άλλα χρησιμοποίησαν το δικό τους σύστημα κατάταξης των παραβάσεων σε

κατηγορίες, όπως συνέβη στις προηγούμενες εκθέσεις. Το 2005 πολλά κράτη μέλη χρησιμοποίησαν επίσης τις παλαιές πρακτικές τους, άλλα όμως χρησιμοποίησαν ήδη τις νέες κατηγορίες επικινδυνότητας. Ήταν επομένως αδύνατον να γίνει αναλυτική ανασκόπηση του είδους των παραβάσεων. Αυτό θα οδηγούσε σε ακόμη μεγαλύτερη αύξηση του ποσοστού της κλάσης "άλλες παραβάσεις", οι οποίες αποτελούσαν ήδη το 57,78 % του συνόλου της τελευταίας έκθεσης.

Η σύνοψη των εκθέσεων περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της παρούσας έκθεσης. Το παράρτημα I περιλαμβάνει χρονοσειρές του αριθμού των ελέγχων, των παραβάσεων και των κυρώσεων που καταχωρίστηκαν σε κάθε κράτος μέλος από το 1997 έως το 2005.

Υπολογισμός των Δεδομένων

Είχε ζητηθεί από τα κράτη μέλη να εκτιμήσουν, στην έκθεσή τους, τον όγκο των μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων σε τόνους ή σε τονοχιλιόμετρα. Τις πληροφορίες αυτές δεν διαβίβασαν πολλά κράτη μέλη. Συνεπώς, ακολουθήθηκαν οι πρακτικές των προηγούμενων εκθέσεων: ποσοστό 6 % όλων των μεταφερθέντων εμπορευμάτων χρησιμοποιήθηκε ως σταθερή μέση τιμή εκτίμησης του όγκου των μεταφερθέντων επικίνδυνων εμπορευμάτων, τα 110 χιλιόμετρα ως μέση μετακίνηση και στους υπολογισμούς χρησιμοποιήθηκε ως μέσο φορτίο επικίνδυνων εμπορευμάτων οι 10 τόνοι.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, υπολογίστηκε ο αριθμός των ταξιδιών των οχημάτων στη μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων. Αυτό το αριθμητικό στοιχείο, σε συνδυασμό με τον αριθμό ελέγχων στη χώρα, δίνει πληροφορίες για τη συχνότητα των ελέγχων υπό μορφή εκατοστιαίου ποσοστού επί του αριθμού των ελέγχων ανά αριθμό ταξιδιών. Για να υπάρξει ισόρροπη βάση για τα διάφορα κράτη μέλη, όλα τα ταξίδια υπολογίστηκαν με βάση τα στατιστικά δεδομένα της Eurostat.

Συχνότητα των ελέγχων στα κράτη μέλη

Ένας από τους στόχους της οδηγίας είναι να βελτιωθεί περαιτέρω το επίπεδο ασφαλείας, με τη διενέργεια ικανού αριθμού ελέγχων. Η συχνότητα των ελέγχων καθοδόν στα κράτη μέλη κατά τη περίοδο 2003-2005 δίδεται στο διάγραμμα του παραρτήματος II.

Βάσει του διαγράμματος αυτού και των αποτελεσμάτων των προηγούμενων εκθέσεων συνάγονται τα εξής:

- Η συχνότητα των ελέγχων στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά μειώθηκε από 0,27 % (1997-1998) σε 0,23 % (1999-2002) και, με τα περισσότερα νέα κράτη μέλη να έχουν περιληφθεί από το 2004, αυξήθηκε σε 0,29 % (2003-2005).
- Στην Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, την Ουγγαρία και τη Σλοβενία η συχνότητα των ελέγχων κατά την περίοδο 2003-2005 ήταν άνω του 0,60 %, στην Αυστρία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Πολωνία και τη Σουηδία είναι περίπου 0,25 %, στο Βέλγιο, τη Φινλανδία και τη Μάλτα κάτι περισσότερο από 0,10 % και στις υπόλοιπες χώρες 0,06 % ή και λιγότερο. Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι σε ορισμένα κράτη μέλη σημαντικό ποσοστό των υφιστάμενων ικανοτήτων εφαρμογής χρησιμοποιείται για τη διεξαγωγή των ελέγχων στις εγκαταστάσεις των μεταφορικών επιχειρήσεων. Οι έλεγχοι αυτοί βασίζονται στο άρθρο 6 της οδηγίας 95/50/ΕΚ αλλά δεν εμφανίζονται στα δεδομένα.

- Στις χώρες όπου σημειώνεται το υψηλότερο επίπεδο ελέγχων, το ποσοστό είναι 30 φορές υψηλότερο από τις χώρες όπου σημειώνεται το χαμηλότερο επίπεδο. Τα δεδομένα της Ουγγαρίας είναι αισθητά πολύ περισσότερα από τα δεδομένα των υπολοίπων κρατών μελών.

Επισημαίνεται ότι τα κράτη μέλη που δεν υπέβαλαν έκθεση εξαιρέθηκαν τελείως από όλα τα δεδομένα.

Για να εκτιμηθεί η ισοδυναμία των ελέγχων μεταξύ εγχώριων και ξένων μεταφορέων, οι διενεργούμενοι σε κάθε κράτος μέλος έλεγχοι και το ποσοστό ξένων οχημάτων που ελέγχθηκαν αναγράφονται στο παράρτημα ΙΙΙ. Το ποσοστό αυτό ποικίλλει όντως σημαντικά. Ωστόσο, καθώς το μεγαλύτερο ποσοστό ξένων οχημάτων που ελέγχονται εντοπίζεται στις χώρες διαμετακόμισης, τα ποσοστά φαίνονται ακόμη λογικά, λαμβανομένων υπόψη των γεωγραφικών θέσεων τους. Επομένως, είναι δυνατόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει ένδειξη ότι δεν ισορροπούν οι έλεγχοι στο θέμα αυτό.

Ποσοστό δραστηριοτήτων μεταφοράς κατά παράβαση της νομοθεσίας

Το ποσοστό των δραστηριοτήτων μεταφοράς κατά παράβαση της νομοθεσίας υπολογίστηκε συναρτήσει όλων των παραβάσεων (είτε σχετικά με το όχημα, τον οδηγό, τα έγγραφα είτε με τα μεταφερόμενα εμπορεύματα) του ελεγχθέντος οχήματος. Επειδή είναι πιθανόν να υπήρχαν περισσότερες της μιας παραβάσεις ανά όχημα, το αποτέλεσμα μπορεί να είναι τεχνητά υψηλό. Αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση των στοιχείων. Οι πληροφορίες για το ποσοστό των παραβάσεων ανά έλεγχο κατά την περίοδο 2003-2005 περιλαμβάνονται σε διάγραμμα του παραρτήματος ΙV.

Από τη σύγκριση των τιμών με τα αποτελέσματα της προηγούμενης έκθεσης συνάγονται τα εξής:

- ο λόγος του αριθμού παραβάσεων προς τον αριθμό ελέγχων στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά σημείωσε αύξηση από 0,22 (1997-1998) σε 0,26 (1999-2002) και στη συνέχεια έπεσε στο 0,18 (2003-2005).
- αναλόγως της χώρας, ο λόγος του αριθμού των παραβάσεων ανά έλεγχο κατά την περίοδο 1999-2002 κυμάνθηκε από 0,02 μέχρι σχεδόν 2,00.
- στην Αυστρία, την Εσθονία, την Ιρλανδία, τη Μάλτα και την Πορτογαλία, ο λόγος του αριθμού των παραβάσεων ανά έλεγχο κατά την περίοδο 2003-2005 είναι αισθητά υψηλότερος από το μέσο όρο της ΕΕ (0,26). Στις περισσότερες χώρες ο λόγος κυμαίνεται μεταξύ 0,10 και 0,50.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι οι καθοδόν έλεγχοι είναι αναγκαίοι και αποτελούν σημαντικό εργαλείο βελτίωσης της ασφάλειας στις μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων, μολονότι στη σύγκριση της συχνότητας των ελέγχων (παράρτημα ΙΙ) με το ποσοστό των παραβάσεων (παράρτημα ΙV) ο συσχετισμός δεν είναι προφανής.

Κυρώσεις

Οι πληροφορίες σχετικά με τις κυρώσεις ήταν ατελείς σε πολλές περιπτώσεις. Επισκόπηση των τύπων κυρώσεων στα κράτη μέλη, τα οποία διαβίβασαν πληροφορίες, δίδεται στο παράρτημα V. Η πιο συνήθης κύρωση είναι η επιβολή προστίμου (περίπου 80%) και κατόπιν η προειδοποίηση (περίπου 20%), ενώ δικαστικές διώξεις ασκήθηκαν σε ελάχιστες περιπτώσεις.

Συμπεράσματα

Μολονότι τα περισσότερα κράτη μέλη διενήργησαν οδικούς ελέγχους στις μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων κατά την περίοδο 2003-2005, η συχνότητα των ελέγχων ποικίλλει σημαντικά. Η μέση συχνότητα των ελέγχων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λαμβανομένης υπόψη της διεύρυνσης το 2004, αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια.

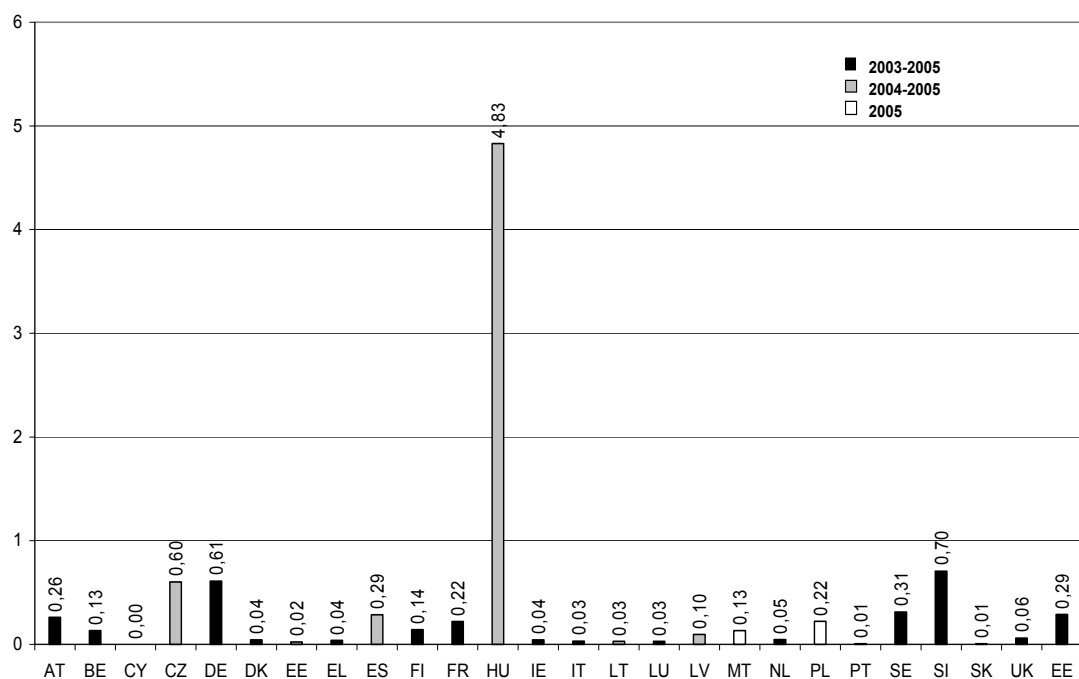
Το ότι οι έλεγχοι είναι δικαιολογημένοι φαίνεται από το ποσοστό των οχημάτων που διαπιστώθηκε ότι παραβίαζαν τη νομοθεσία, αν και ο μέσος αριθμός παραβάσεων ανά έλεγχο στην Ευρωπαϊκή Ένωση μειώθηκε κάπως.

Με βάση την παρούσα έκθεση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι οδικοί έλεγχοι αποτελούν αποτελεσματικό εργαλείο για την ανάδειξη των προβλημάτων που συνδέονται με την ασφάλεια των μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων και για τη βελτίωση της. Εντούτοις, οι διενεργούμενοι από ορισμένα κράτη μέλη έλεγχοι στις εγκαταστάσεις αποτελούν προφανώς έναν εξίσου αποτελεσματικό τρόπο επιβολής του νόμου, παρόλο που αυτό δεν φαίνεται στα παραρτήματα της παρούσας έκθεσης.

Τέλος, η Επιτροπή θα ήθελε να επισημάνει στα κράτη μέλη ότι πρέπει να χρησιμοποιούν στις εκθέσεις τα εναρμονισμένα έντυπα και ότι τις εκθέσεις αυτές πρέπει να αποστέλλουν στην Επιτροπή όλα τα κράτη μέλη. Με την καθιέρωση και την εφαρμογή των νέων κατηγοριών επικινδυνότητας σε όλα τα κράτη μέλη θα βελτιωθούν στο μέλλον οι εκθέσεις.

Παραρτήματα

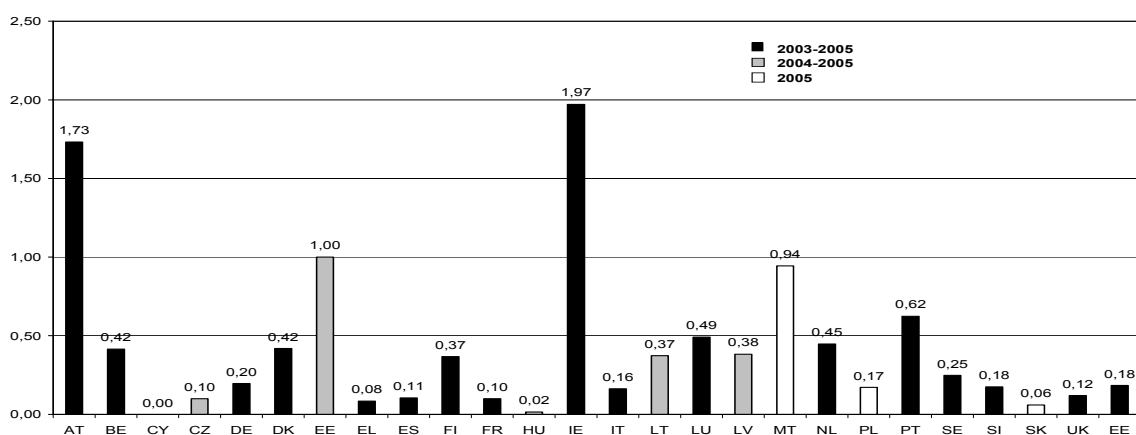
1. Αριθμός ελέγχων ανά αριθμό ταξιδιών των οχημάτων που μεταφέρουν επικίνδυνα εμπορεύματα (%) 2003-2005 (Νέα κράτη μέλη 2004-2005)

2. Αριθμός ελέγχων και ποσοστό ξένων οχημάτων που ελέγχθηκαν (2003-2005)

Χώρα	Χώρα ελέγχου	Λοιπές ΕΕ	Μη ΕΕ	Άγνωστη	Συνολικός αριθμός	% ΕΛΕΓΧΩΝ ΞΕΝΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ
AT	8517	4874	3133	0	16524	48,46
BE	7159	2768	67	0	9994	28,37
CY	0	0	0	0	0	/
CZ	21066	6804	1260	0	29130	27,68
DE	198720	72098	28725	0	299543	33,66
DK	1314	293	33	0	1640	19,88
EE	147	4	0	0	151	2,65
EL	1362	73	67	0	1502	9,32
ES	87741	10311	1174	0	99226	11,57
FI	6109	325	897	0	7331	16,67
FR	58343	14540	1531	0	74414	21,60
HU	72110	11292	32753	0	116155	37,92
IE	731	36	0	0	767	4,69
IT	8844	547	504	0	9895	10,62
LT	325	110	12	0	447	27,29
LU	151	422	29	0	602	74,92
LV	574	215	22	0	811	29,22
MT	36	0	0	0	36	0,00
NL	4055	1320	311	0	5686	28,68
PL	10601	2054	850	0	13505	21,50
PT	379	51	0	0	430	11,86
SE	15546	2083	576	500	18705	14,22
SI	4697	2682	2206	0	9585	51,00
SK	77	6	0	0	83	7,23
UK	19632	1005	38	9	20684	5,04
EE	528236	133913	74188	509	736846	28,24

3. Αριθμός παραβάσεων ανά έλεγχο 2003-2005

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ 2007-2013 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (ΕΠ.ΑΛ. 2007-2013) ΠΟΥ ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ (ΕΤΑ).

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε πρόσφατα το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για την Ελληνική αλιεία για την περίοδο 2007-2013. Οι συνολική επιλέξιμη δημόσια συνεισφορά του προγράμματος είναι 274.105.143 € και η συνολική ενίσχυση από το ΕΤΑ είναι 207.832.237 €.

Καλύπτει ολόκληρη την Επικράτεια της Ελλάδας που χωρίζεται (για το ΕΤΑ) σε 2 περιφέρειες "εκτός στόχου σύγκλισης" και 11 περιφέρειες "στόχου σύγκλισης". Η ενίσχυση του ΕΤΑ για τις περιοχές σύγκλισης ανέρχεται σε 176,83 εκατομμύρια €.

Το νέο πρόγραμμα της ΕΕ για τα έτη 2007- 2013 στοχεύει να στηριχτεί στην επιτυχία του προηγούμενου προγράμματος και να παγιώσει τις προϋποθέσεις για μια βιώσιμη αλιεία και για ένα τομέα της υδατοκαλλιέργειας που να σέβονται τη φύση και να ικανοποιούν τα αιτήματα των καταναλωτών και της βιομηχανίας τροφίμων.

Εισαγωγικές Σημειώσεις

Κατά τη διάρκεια της περιόδου 2000-06 η Ελληνική Αλιεία ωφελήθηκε από την υποστήριξη της ΕΕ χάρις στο ΧΜΠΑ (FIGG) που συνεισέφερε 223.611.900 €. Ένας μεγάλος αριθμός έργων υποστηρίχθηκε, δημιουργήθηκαν περισσότερες από 1.330 νέες θέσεις εργασίας, πάνω από 2.350 θέσεις εργασίας διατηρήθηκαν. Η παραγωγή των μονάδων υδατοκαλλιέργειας αυξήθηκε κατά περισσότερους από 12.500 τόνους, η ικανότητα της βιομηχανίας μεταποίησης αυξήθηκε κατά 16.500 τόνους (+ 36,67%) και η ικανότητα του αλιευτικού στόλου μειώθηκε κατά 20.000

GT (-18%). Δημιουργήθηκαν νέες επιχειρήσεις και κατασκευάστηκε αριθμός μικρών λιμένων (αλιευτικά καταφύγια).

Άξονες προτεραιότητας

Άξονας Προτεραιότητας 1: Προσαρμογή του αλιευτικού στόλου

Ο άξονας προτεραιότητας στοχεύει στην προαγωγή της κερδοφόρας και βιώσιμης αλιείας. Τα μέτρα στοχεύουν ιδιαίτερα στη μείωση της τρέχουσας αλιευτικής ικανότητας του αλιευτικού στόλου, την διευκόλυνση της εισόδου στο επάγγελμα των νέων αλιέων και στη βελτίωση της ασφάλειας των αλιευτικών σκαφών.

Άξονας Προτεραιότητας 2: Υδατοκαλλιέργεια, αλιεία εσωτερικών υδάτων μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

Στόχος αυτού του άξονα είναι να προωθηθούν ανταγωνιστικές και κερδοφόρες επιχειρησιακές δραστηριότητες στην υδατοκαλλιέργεια, η μεταποίηση των αλιευμάτων, να βοηθηθεί το χονδρικό εμπόριο και η αλιεία των εσωτερικών υδάτων. Τα μέτρα του άξονα στοχεύουν ιδιαίτερα στη βελτίωση της ποιότητας και στην ανάπτυξη και την εισαγωγή μεθόδων καινοτόμων και φιλικών προς το περιβάλλον.

Άξονας Προτεραιότητας 3: Μέτρα κοινού συμφέροντος

Αυτός ο άξονας υποστηρίζει τα μέτρα κοινού συμφέροντος που βοηθούν να επιτευχθούν οι στόχοι της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Στοχεύει επίσης να προωθήσει την ανάπτυξη και την εφαρμογή της καινοτομίας και τη διάδοση της ορθής πρακτικής.

Άξονας Προτεραιότητας 4: Αειφόρος ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών.

Αυτός ο άξονας στοχεύει στην ανάπτυξη της συνεργασίας και την ενίσχυση του τομέα της αλιείας με την πρωτοβουλία τοπικών ομάδων αλιείας. Αυτή η συνδρομή του ETA είναι συμπληρωματική εκείνης που παρέχεται από τα άλλα μέσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την βιώσιμη ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις αλιευτικές περιοχές και είναι επιλέξιμη σε τμήμα μιας συνολικής στρατηγικής που επιδιώκει τη στήριξη της υλοποίησης των στόχων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Βασισμένος σε μια προσέγγιση της τοπικής ανάπτυξης "εκ των κάτω προς τα άνω" αυτός ο άξονας προτεραιότητας σκοπεύει τη διατήρηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και των θέσεων απασχόλησης σε αυτές τις περιοχές. Επίσης στην προαγωγή της ποιότητας του παρακτίου περιβάλλοντος και της εθνικής και διακρατικής συνεργασίας μεταξύ αλιευτικών περιοχών.

Άξονας Προτεραιότητας 5: Τεχνική βοήθεια

Η υποστήριξη που παρέχεται με αυτόν τον άξονα σκοπεύει να εξασφαλίσει ότι τα συστήματα διαχείρισης, ελέγχου και παρακολούθησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος λειτουργούν αποτελεσματικά και ότι οι προβλεπόμενες ενέργειες υλοποιούνται με σωστό τρόπο.

Αρμόδιες αρχές και διευθύνσεις.

Υπουργείο αγροτικής ανάπτυξης και τροφίμων.

Ειδικός γραμματέας κ. Δημήτρης Παπαγιαννίδης

Διεύθυνση: Λεωφόρος Αθηνών 58

10,441 ΑΘΗΝΑΙ, Ελλάδα
 Τηλ.: 00-30-210-52 75 126 /127/128
 fax: 00-30-210-57 75 143
<http://www.alieia.gr>

Διαχειριστική αρχή για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας

Διευθυντής Μ. Γ. Λολίδης
 Διεύθυνση: Ιεροσολύμων 6
 ΤΤ 112.52 ΑΘΗΝΑΙ, ΕΛΛΑΣ
 Τηλ.: 00-30-210-86 65 632
 fax: 00-30-210-86 76 161

Σχέδιο χρηματοδότησης ανά άξονα προτεραιότητας για την περίοδο 2007-2013 (σε ευρώ).

Περιφέρειες του στόχου σύγκλισης.				
Άξονες προτεραιότητας	Συνολική Δημόσια χρηματοδότηση $\alpha = (\beta + \gamma)$	Συνεισφορά του ΕΤΑ (β)	Εθνική συνεισφορά (γ)	Ποσοστό συγχρηματοδότησης ΕΤΑ $(\delta) = (\beta) / (\alpha) * 100$
Άξονας προτεραιότητας 1	81.108.185	65.776.950	15.331.235	81%
Άξονας προτεραιότητας 2	70.938.393	52.989.538	17.948.855	74.7%
Άξονας προτεραιότητας 3	40.500.000	30.320.240	10.179.760	74.8%
Άξονας προτεραιότητας 4	30.000.000	22.500.000	7.500.000	75%
Άξονας προτεραιότητας 5	7.000.000	5.250.000	1.750.000	75%
Σύνολο	229.546.578	176.836.728	52.709.850	77%

Περιφέρειες του στόχου που δεν αφορά την σύγκλιση				
Άξονες προτεραιότητας	Συνολική Δημόσια χρηματοδότηση $\alpha = (\beta + \gamma)$	Συνεισφορά του ΕΤΑ (β)	Εθνική συνεισφορά (γ)	Ποσοστό συγχρηματοδότησης ΕΤΑ $(\delta) = (\beta) / (\alpha) * 100$
Άξονας προτεραιότητας 1	16.659.420	11.495.509	5.163.911	69%
Άξονας προτεραιότητας 2	9.723.145	6.700.000	3.023.145	68.8%
Άξονας προτεραιότητας 3	3.176.000	2.000.000	1.176.000	63%
Άξονας προτεραιότητας 4	15.000.000	10.800.000	4.200.000	72%
Άξονας προτεραιότητας 5	0	0	0	0
Σύνολο	44.558.565	30.995.509	13.563.056	69.6%

**ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΙΣ
ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ**

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ της 18ης Δεκεμβρίου 2007 «Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Περιορισμοί στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών – Φόρος επί εισοδημάτων από κεφάλαια – Μερισμάτα καταβαλλόμενα από εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος του ΕΟΧ – Απαλλαγή – Μερισμάτα καταβαλλόμενα από εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα – Απαλλαγή χορηγούμενη υπό την προϋπόθεση ότι υφίσταται φορολογική σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών – Αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων»

Στην υπόθεση C-101/05, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Regeringsrätten (Σουηδία) με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Φεβρουαρίου 2005, στο πλαίσιο της διαδικασίας, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ εκδίδει την ακόλουθη Απόφαση

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 56 έως 58 ΕΚ.

Η αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς που ανέκυψε μεταξύ της Skatteverket (σουηδικές φορολογικές αρχές) και του A, φυσικού προσώπου, κατοίκου Σουηδίας, κατόπιν της αρνήσεως χορηγήσεως στον A απαλλαγής από τον φόρο επί των μερισμάτων που διανέμει εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα υπό μορφή μετοχών σε θυγατρική εταιρία.

Τα άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν κατά την έννοια ότι δεν απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας τα μερίσματα που διανέμονται υπό μορφή μετοχών σε θυγατρική απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος μόνον αν η διανέμουσα εταιρία είναι εγκατεστημένη σε κράτος μέλος του ΕΟΧ ή σε κράτος με το οποίο το αρμόδιο για τη φορολόγηση κράτος μέλος έχει συνάψει φορολογική σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών, εφόσον η χορήγηση της απαλλαγής εξαρτάται από προϋποθέσεις των οποίων την τήρηση μπορούν να ελέγξουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αυτού μόνο βάσει πληροφοριών λαμβανομένων από το κράτος μέλος εγκατάστασης της διανέμουσας εταιρίας.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν οι διατάξεις της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων πρέπει να ερμηνευθούν κατά την έννοια ότι απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος επί των μερισμάτων που διανέμονται υπό μορφή μετοχών θυγατρικής εταιρίας χορηγείται μόνον αν η διανέμουσα εταιρία είναι εγκατεστημένη σε κράτος μέλος του ΕΟΧ ή σε κράτος με το οποίο το αρμόδιο για τη φορολόγηση κράτος μέλος έχει συνάψει φορολογική σύμβαση προβλέπουσα ανταλλαγή πληροφοριών.

Πρέπει να υπομνηστεί, κατ' αρχάς, ότι, κατά πάγια νομολογία, καίτοι η άμεση φορολογία εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, αυτά πρέπει πάντως να την ασκούν τηρώντας το κοινοτικό δίκαιο (αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 2000, C-35/98, Verkooijen, Συλλογή 2000, σ. I-4071, σκέψη 32, της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, C-319/02, Manninen, Συλλογή 2004, σ. I-7477, σκέψη 19, καθώς και της 6ης Μαρτίου 2007, C-292/04, Meilicke κ.λπ., Συλλογή 2007, σ. I-1835, σκέψη 19).

Συναφώς, το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ, το οποίο τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1994, θέτει σε εφαρμογή την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων χωρών. Προς τούτο, ορίζει ότι, στο πλαίσιο του κεφαλαίου της Συνθήκης με τίτλο «Κεφάλαια και πληρωμές», απαγορεύονται όλοι οι περιορισμοί στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων χωρών (αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 1995, C-163/94, C-165/94 και C-250/94, Sanz de Lera κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-4821, σκέψη 19, καθώς και της 23ης Φεβρουαρίου 2006, C-513/03, van Hilten-van der Heijden, Συλλογή 2006, σ. I-1957, σκέψη 37).

Σχετικά με το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 56, παράγραφος 1, ΕΚ, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών

Σημειωτέον, εξαρχής, ότι το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ καθιερώνει σαφή και ανεπιφύλακτη απαγόρευση, η οποία δεν απαιτεί τη λήψη μέτρων για να εφαρμοστεί και παρέχει στους ιδιώτες δικαιώματα τα οποία αυτοί μπορούν να προβάλλουν ενώπιον των δικαστηρίων (βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσα απόφαση Sanz de Lera κ.λπ., σκέψεις 41 και 47).

Εντούτοις, η Γερμανική Κυβέρνηση διατείνεται ότι, στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, η διάταξη αυτή έχει άμεσο αποτέλεσμα μόνον όσον αφορά τους περιορισμούς στις κινήσεις κεφαλαίων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τις διαλαμβανόμενες στην παράγραφο 1 κινήσεις κεφαλαίων, η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εκδίδει μέτρα ελευθερώσεως, εφόσον αυτά προάγουν την Οικονομική και Νομισματικής Ένωση. Το Δικαστήριο δέχθηκε, βέβαια, με τη σκέψη 46 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Sanz de Lera κ.λπ., ότι η θέσπιση μέτρων από το Συμβούλιο δεν συνιστά αναγκαία προϋπόθεση για την εφαρμογή της απαγορεύσεως του άρθρου 56, παράγραφος 1, ΕΚ, αλλά η ερμηνεία του αυτή αφορούσε μόνον τους περιορισμούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ.

Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, κατά το άρθρο 57, παράγραφος 1, ΕΚ, το άρθρο 56 ΕΚ δεν θίγει την εφαρμογή, έναντι τρίτων χωρών, των περιορισμών που ίσχυαν στις 31 Δεκεμβρίου 1993 δυνάμει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές.

Κατά το άρθρο 57, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, στην προσπάθειά του να επιτύχει τον στόχο της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και με την επιφύλαξη των άλλων κεφαλαίων της Συνθήκης, το Συμβούλιο μπορεί να λαμβάνει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, μέτρα σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές. Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου 2, απαιτείται ομοφωνία για τη λήψη μέτρων που συνιστούν οπισθοδρόμηση του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες.

Με τη σκέψη 48 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Sanz de Lera κ.λπ., το Δικαστήριο έκρινε ότι μπορεί να γίνει επίκληση των διατάξεων του άρθρου 73 Β, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ), σε συνδυασμό με τα άρθρα 73 Γ και 73 Δ, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συνθήκης ΕΚ [νυν άρθρα 57 ΕΚ και 58, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΕΚ, αντιστοίχως] ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, οπότε δεν μπορούν να εφαρμοστούν αντίθετοι προς τις διατάξεις αυτές εθνικοί κανόνες.

Επομένως, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ έχει άμεσο αποτέλεσμα, χωρίς να διακρίνει μεταξύ των κινήσεων κεφαλαίων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ και εκείνων που δεν εμπίπτουν. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έκρινε ότι η εξαίρεση του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ δεν εμποδίζει τους ιδιώτες να αντλούν δικαιώματα από το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ και να τα επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων (προπαρατεθείσα απόφαση Sanz de Lera κ.λπ., σκέψη 47).

Κατά συνέπεια, όσον αφορά τις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, επιτρέπεται η επίκληση του άρθρου 56, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 57 ΕΚ και 58 ΕΚ, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, προκειμένου να μην εφαρμοστούν εθνικοί κανόνες που είναι αντίθετοι προς το άρθρο αυτό, ανεξαρτήτως του είδους των επίμαχων κινήσεων κεφαλαίων.

Σχετικά με την έννοια του περιορισμού στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών

Πρέπει, κατ' αρχάς, να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα της Skatteverket, καθώς και των Κυβερνήσεων της Σουηδίας, της Γερμανίας, της Γαλλίας και των Κάτω Χωρών, κατά τα οποία, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, η έννοια του περιορισμού στις κινήσεις κεφαλαίων του άρθρου 56, παράγραφος 1, ΕΚ δεν ερμηνεύεται με τον ίδιο τρόπο όπως στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών.

Οι Κυβερνήσεις της Γερμανίας, της Γαλλίας και των Κάτω Χωρών τονίζουν ότι, σε αντίθεση με την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών, σκοπός της οποίας είναι η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, η επέκταση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών συνδέεται με την εγκαθίδρυση Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Οι εν λόγω κυβερνήσεις υποστηρίζουν ότι, στις σχέσεις με τις τρίτες χώρες, η τήρηση της απαγορεύσεως του άρθρου 56, παράγραφος 1, ΕΚ θα οδηγούσε σε μονομερή εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ελευθέρωση, χωρίς τη διασφάλιση ότι οι εμπλεκόμενες τρίτες χώρες θα προβούν σε ανάλογη ελευθέρωση και χωρίς να υφίστανται, στο πλαίσιο των σχέσεων με τις τρίτες χώρες, μέτρα εναρμονίσεως των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας, ιδίως στον τομέα της άμεσης φορολογίας.

Οι Κυβερνήσεις της Γερμανίας και των Κάτω Χωρών προβάλλουν, επίσης, ότι, αν η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων ερμηνευόταν κατά τον ίδιο τρόπο όσον αφορά τις σχέσεις με τρίτες χώρες και τις ενδοκοινοτικές σχέσεις, η Κοινότητα θα στερούσαν τα μέσα με τα οποία θα μπορούσε να διαπραγματευτεί τέτοια ελευθέρωση με τις χώρες αυτές, αφού η εν λόγω ελευθέρωση θα συνεπαγόταν αυτομάτως και σε μονομερή βάση το άνοιγμα της κοινοτικής αγοράς για τις χώρες αυτές. Τονίζουν, συναφώς, ότι οι σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων διατάξεις των συμφωνιών συνδέσεως που συνάπτονται με τρίτες χώρες έχουν συχνά πιο περιορισμένο πεδίο εφαρμογής σε σχέση με το άρθρο 56 ΕΚ, πράγμα που δεν θα είχε νόημα αν η διάταξη αυτή εφαρμοζόταν στις σχέσεις με τρίτες χώρες εξίσου αυστηρά όπως στις ενδοκοινοτικές σχέσεις.

Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 74 έως 77 των προτάσεών του, μολονότι η ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων από και προς τις τρίτες χώρες επιδιώκει, βέβαια, και άλλους σκοπούς, πέραν της υλοποιήσεως της εσωτερικής αγοράς, ιδίως δε τη διασφάλιση της αξιοπιστίας του ενιαίου κοινοτικού νομίσματος στις παγκόσμιες αγορές και τη διατήρηση, εντός των κρατών μελών, παγκοσμίου βεληνεκούς χρηματοοικονομικών κέντρων, επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι, όταν η εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων επεκτάθηκε, με το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ, στις σχέσεις μεταξύ τρίτων χωρών και κρατών μελών, τα κράτη μέλη επέλεξαν, για την κατοχύρωση της αρχής αυτής, το ίδιο άρθρο και την ίδια διατύπωση τόσο για τις κινήσεις κεφαλαίων στο εσωτερικό της Κοινότητας όσο και για τις κινήσεις κεφαλαίων από και προς τις τρίτες χώρες.

Εξάλλου, όπως επίσης επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 78 έως 83 των προτάσεών του, από το σύνολο των διατάξεων που προστέθηκαν στο κεφάλαιο περί

κεφαλαίων και πληρωμών της Συνθήκης προκύπτει ότι τα κράτη μέλη, έχοντας υπόψη ότι ο σκοπός και το νομικό πλαίσιο της ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων διαφέρουν ανάλογα με το αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών ή για ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων μεταξύ τους, έκριναν αναγκαίο να θεσπίσουν ρήτρες διασφάλισης και παρεκκλίσεις που έχουν εφαρμογή ειδικά στις κινήσεις κεφαλαίων από και προς τρίτες χώρες.

Συγκεκριμένα, πέραν της εξαιρέσεως του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ, σχετικά με ορισμένους περιορισμούς στις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που υφίσταντο στις 31 Δεκεμβρίου 1993 δυνάμει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου, το άρθρο 59 ΕΚ εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να λαμβάνει μέτρα διασφάλισης σε περίπτωση που, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, οι εν λόγω κινήσεις κεφαλαίων προκαλούν ή απειλούν να προκαλέσουν σοβαρές δυσχέρειες στη λειτουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Εξάλλου, το άρθρο 60, παράγραφος 1, ΕΚ εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να λαμβάνει έναντι των τρίτων χωρών τα αναγκαία επείγοντα μέτρα όποτε κρίνεται αναγκαία η κοινοτική δράση στις περιπτώσεις του άρθρου 301 ΕΚ. Τέλος, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 60 ΕΚ, εφόσον το Συμβούλιο δεν ασκεί την εξουσία που έχει δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, ένα κράτος μέλος μπορεί, για σοβαρούς πολιτικούς λόγους και για λόγους επείγουσας ανάγκης, να λαμβάνει μονομερώς μέτρα σχετικά με την κίνηση κεφαλαίων έναντι τρίτης χώρας.

Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, από τις προϋποθέσεις ασκήσεως της εξουσίας που το Συμβούλιο αντλεί από το άρθρο 57, παράγραφος 2, ΕΚ, να λαμβάνει μέτρα σχετικά με τις απαριθμούμενες στη διάταξη αυτή κινήσεις κεφαλαίων από και προς τρίτες χώρες, δεν συνάγεται ότι οι συγκεκριμένες κινήσεις κεφαλαίων δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 56, παράγραφος 1, ΕΚ. Η παράγραφος 2 του άρθρου 57 ΕΚ, η οποία πρέπει να συνδυαστεί με την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου, επιτρέπει απλώς στο Συμβούλιο να λαμβάνει μέτρα σχετικά με τις συγκεκριμένες κινήσεις κεφαλαίων, χωρίς να είναι δυνατόν να του αντιταχθούν οι ισχύοντες δυνάμει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου περιορισμοί, των οποίων τη διατήρηση σε ισχύ προβλέπει ρητώς η παράγραφος 1.

Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 86 των προτάσεών του, πέραν των περιορισμών που τα κράτη μέλη και η Κοινότητα μπορούν να θέτουν στις κινήσεις κεφαλαίων από και προς τις τρίτες χώρες δυνάμει του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ, υπάρχουν και οι περιορισμοί των άρθρων 59 ΕΚ και 60 ΕΚ, καθώς και εκείνοι που απορρέουν από μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη, δυνάμει του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', ΕΚ ή που δικαιολογούνται από άλλον επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος.

Εξάλλου, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η έκταση της ευχέρειας των κρατών μελών να λαμβάνουν ορισμένα περιοριστικά των κινήσεων κεφαλαίων μέτρα δεν μπορεί να καθοριστεί χωρίς να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, όπως επισήμαναν πολλές από τις κυβερνήσεις που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, το νομικό πλαίσιο των κινήσεων κεφαλαίων από και προς τις τρίτες χώρες διαφέρει από αυτό των κινήσεων που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Λόγω, δηλαδή, του βαθμού της υφιστάμενης νομοθετικής ολοκλήρωσης που έχει επιτευχθεί μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως δε της υπάρξεως κοινοτικών νομοθετικών ρυθμίσεων που αποσκοπούν στη συνεργασία των εθνικών φορολογικών αρχών, όπως είναι η οδηγία 77/799/ΕΟΚ, η φορολόγηση, από κράτος μέλος, των διασυννοριακού χαρακτήρα οικονομικών δραστηριοτήτων που λαμβάνουν χώρα στο εσωτερικό της Κοινότητας δεν είναι πάντοτε συγκρίσιμη προς αυτή των οικονομικών δραστηριοτήτων που άπτονται των σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, C-446/04, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, Συλλογή 2006, σ. I-11753, σκέψη 170). Κατά το Δικαστήριο, δεν αποκλείεται, επίσης, ένα κράτος μέλος να είναι σε θέση να

αποδείξει ότι ένας περιορισμός στην κίνηση κεφαλαίων προς ή από τρίτες χώρες δικαιολογείται από λόγους που δεν θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν περιορισμό στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών (προπαρατεθείσα απόφαση Test Claimants in the FII Group Litigation, σκέψη 171).

Για τους λόγους αυτούς, δεν θεωρείται καθοριστικό το επιχείρημα των Κυβερνήσεων της Γερμανίας και των Κάτω Χωρών ότι, αν η έννοια των περιορισμών στις κινήσεις κεφαλαίων ερμηνευθεί κατά τον ίδιο τρόπο όσον αφορά τις σχέσεις με τρίτες χώρες και τις ενδοκοινοτικές σχέσεις, η Κοινότητα θα άνοιγε μονομερώς την κοινοτική αγορά στις τρίτες χώρες, χωρίς να διατηρήσει τα αναγκαία διαπραγματευτικά μέσα προκειμένου να επιτύχει ανάλογη ελευθέρωση εκ μέρους των χωρών αυτών.

Μετά την αποσαφήνιση της έννοιας του περιορισμού στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, πρέπει να εξεταστεί, δεύτερον, αν κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη μπορεί να θεωρηθεί ότι εισάγει τέτοιας φύσεως περιορισμό και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αν ο περιορισμός αυτός μπορεί να δικαιολογηθεί αντικειμενικά βάσει διατάξεων της Συνθήκης ή από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος.

Σχετικά με το αν υφίσταται περιορισμός στις κινήσεις κεφαλαίων

Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι ως μέτρα που απαγορεύονται από το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ, καθόσον συνιστούν περιορισμούς στις κινήσεις κεφαλαίων, νοούνται εκείνα που μπορούν είτε να αποτρέψουν τους κατοίκους της αλλοδαπής να πραγματοποιήσουν επενδύσεις σε κράτος μέλος είτε να αποτρέψουν τους κατοίκους του εν λόγω κράτους μέλους από την πραγματοποίηση επενδύσεων σε άλλα κράτη (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Van Hilten-van der Heijden, σκέψη 44, και απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2007, C-370/05, Festersen, Συλλογή 2007, σ. I-1129, σκέψη 24).

Εν προκειμένω, το άρθρο 16 α του κεφαλαίου 42 του νόμου απαλλάσσει τους φορολογουμένους στη Σουηδία από τον φόρο όταν λαμβάνουν μερίσματα υπό μορφή μετοχών σε θυγατρική από εγκατεστημένη στη Σουηδία ή σε άλλο κράτος μέλος του ΕΟΧ ανώνυμη εταιρία, όχι όμως και όταν η διανομή γίνεται από εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα μη μέλος του ΕΟΧ, εκτός αν η χώρα αυτή έχει συνάψει με το Βασίλειο της Σουηδίας σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών.

Μια τέτοια νομοθεσία έχει ως αποτέλεσμα να αποθαρρύνει τους φορολογουμένους που είναι κάτοικοι Σουηδίας από το να επενδύουν τα κεφάλαιά τους σε εταιρίες εγκατεστημένες εκτός ΕΟΧ. Συγκεκριμένα, κατά το μέτρο που τα μερίσματα που οι εταιρίες αυτές διανέμουν σε κατοίκους Σουηδίας υπόκεινται σε λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση από αυτά που διανέμονται από εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος του ΕΟΧ, οι μετοχές των εν λόγω εταιριών είναι λιγότερο ελκυστικές για τους επενδυτές που είναι κάτοικοι Σουηδίας απ' ό,τι οι μετοχές εταιριών εγκατεστημένων σε κράτος του ΕΟΧ (βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσες αποφάσεις Verkoijen, σκέψεις 34 και 35, και Manninen, σκέψεις 22 και 23, καθώς και, όσον αφορά τις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, προπαρατεθείσα απόφαση Test Claimants in the FII Group Litigation, σκέψη 166).

Επομένως, μια ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη επιβάλλει περιορισμό στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, ο οποίος απαγορεύεται, κατ' αρχήν, από το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ.

Προτού εξεταστεί αν ο εν λόγω περιορισμός μπορεί, όπως υποστηρίζει η Skatteverket και οι κυβερνήσεις που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, να δικαιολογηθεί από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, πρέπει να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα της Ιταλικής Κυβερνήσεως ότι ο περιορισμός αυτός εμπίπτει στην εξαίρεση του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ.

Σχετικά με την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ

Όπως υπενθυμίζεται στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως, κατά το άρθρο 57, παράγραφος 1, ΕΚ, οι διατάξεις του άρθρου 56 ΕΚ δεν θίγουν την εφαρμογή, έναντι

τρίτων χωρών, τυχόν περιορισμών που υφίσταντο στις 31 Δεκεμβρίου 1993 δυνάμει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές.

Περιορισμός στις κινήσεις κεφαλαίων ο οποίος συνίσταται σε δυσμενέστερη φορολογική μεταχείριση των μερισμάτων αλλοδαπής προέλευσης συνιστά περιορισμό των άμεσων επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ, εφόσον αφορά πάσης φύσεως επενδύσεις φυσικών ή νομικών προσώπων, οι οποίες χρησιμεύουν στη δημιουργία ή στη διατήρηση σταθερών και αμέσων σχέσεων μεταξύ του επενδυτή και της επιχείρησης για την οποία προορίζονται τα κεφάλαια αυτά προς άσκηση οικονομικής δραστηριότητας (βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσα απόφαση *Test Claimants in the FII Group Litigation*, σκέψεις 179 έως 181, και αποφάσεις της 24ης Μαΐου 2007, C-157/05, *Holböck*, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψεις 33 και 34, καθώς και της 23ης Οκτωβρίου 2007, C-112/05, *Επιτροπή κατά Γερμανίας*, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 18).

Εφόσον κατά την απόφαση περί παραπομπής δεν αποκλείεται τα μερίσματα που η εταιρία X σκοπεύει να διανείμει στον A να προέρχονται από τέτοιες επενδύσεις, πρέπει να εξεταστεί αν ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη μπορεί να εμπίπτει στην εξαίρεση του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ, ως περιορισμός που υφίστατο στις 31 Δεκεμβρίου 1993.

Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 110 έως 112 των προτάσεών του, για να θεωρηθεί ένας περιορισμός υφιστάμενος στις 31 Δεκεμβρίου 1993, θα πρέπει το νομικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται ο εν λόγω περιορισμός να αποτελεί αδιαλείπτως από την ημερομηνία αυτή μέρος της έννομης τάξεως του οικείου κράτους μέλους. Πράγματι, σε διαφορετική περίπτωση, ένα κράτος μέλος θα μπορούσε ανά πάσα στιγμή να θεσπίσει εκ νέου τους περιορισμούς στις κινήσεις κεφαλαίων από και προς τις τρίτες χώρες που υφίσταντο στην εθνική έννομη τάξη στις 31 Δεκεμβρίου 1993, αλλά έχουν παύσει να ισχύουν.

Με το ίδιο πνεύμα αποφάνθηκε το Δικαστήριο σχετικά με την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ σε περιορισμούς που υφίσταντο στην έννομη τάξη κράτους μέλους στις 31 Δεκεμβρίου 1993. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο, ενώ δέχθηκε ότι εθνικό μέτρο που θεσπίστηκε μετά την ημερομηνία αυτή δεν αποκλείεται, εκ του γεγονότος αυτού και μόνον, από το σύστημα παρεκκλίσεων της ως άνω παραγράφου 1, εντούτοις διευκρίνισε ότι η παρέκκλιση μπορεί να ισχύει μόνο για διατάξεις που κατ' ουσίαν ταυτίζονται με τις προηγούμενες ή απλώς περιορίζουν ή εξαλείφουν εμπόδια στην άσκηση των κοινοτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών που περιλαμβάνονται στην προϋφιστάμενη νομοθεσία, αποκλεισμένων των διατάξεων που βασίζονται σε διαφορετική λογική από αυτή της προηγούμενης νομοθεσίας και εισάγουν νέες διαδικασίες (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσες αποφάσεις *Test Claimants in the FII Group Litigation*, σκέψη 192, και *Holböck*, σκέψη 41). Το Δικαστήριο δεν εννοούσε, δηλαδή, τις διατάξεις οι οποίες, ενώ είναι ταυτόσημες με τις ισχύουσες στις 31 Δεκεμβρίου 1993, θεσπίζουν εκ νέου εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων, το οποίο είχε παύσει να υφίσταται μετά την κατάργηση της προηγούμενης νομοθεσίας.

Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 16 του κεφαλαίου 42 του νόμου, όταν τέθηκε σε ισχύ το 1992, απέκλειε από το ευεργέτημα της απαλλαγής από τον φόρο των μερισμάτων που διανέμονται υπό μορφή μετοχών σε θυγατρική τα μερίσματα που διανέμονται από εταιρίες εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες που δεν έχουν συνάψει με το Βασίλειο της Σουηδίας σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει, συγκεκριμένα, ότι η απαλλαγή αυτή ίσχυε τότε μόνο για μερίσματα εταιριών εγκατεστημένων στη Σουηδία.

Είναι αληθές ότι το 1994 οι σχετικές με την απαλλαγή διατάξεις καταργήθηκαν, το 1995 θεσπίστηκαν εκ νέου και το 2001 επεκτάθηκε το πεδίο εφαρμογής τους στα μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρίες εγκατεστημένες σε κράτος μέλος του ΕΟΧ ή σε άλλο κράτος με το οποίο το Βασίλειο της Σουηδίας έχει συνάψει σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών. Εντούτοις, όπως επισημαίνει η Ιταλική Κυβέρνηση, η απαλλαγή ουδέποτε εφαρμοζόταν, τουλάχιστον από το 1992, σε μερίσματα καταβαλλόμενα από εταιρίες εγκατεστημένες σε τρίτη χώρα που δεν είναι μέλος του ΕΟΧ και δεν έχει συνάψει τέτοια σύμβαση με το Βασίλειο της Σουηδίας.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η μη εφαρμογή, από το 1992, της εκ του νόμου προβλεπόμενης απαλλαγής στα μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα που δεν είναι μέλος του ΕΟΧ και δεν έχει συνάψει με το Βασίλειο της Σουηδίας σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών αποτελεί περιορισμό που υφίστατο στις 31 Δεκεμβρίου 1993, κατά την έννοια του άρθρου 57, παράγραφος 1, ΕΚ, τουλάχιστον κατά το μέτρο που τα μερίσματα προέρχονται από άμεσες επενδύσεις στη διανέμουσα εταιρία, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.

Δεδομένου ότι δεν προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη μερίσματα αφορούν άμεσες επενδύσεις, πρέπει να εξεταστεί αν εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη μπορεί να δικαιολογηθεί από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος.

Σχετικά με τη δικαιολόγηση από την ανάγκη διασφάλισης της αποτελεσματικότητας των φορολογικών ελέγχων

Κατά τη Skatteverket, καθώς και κατά τις Κυβερνήσεις της Σουηδίας, της Δανίας, της Γερμανίας, της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, των Κάτω Χωρών και του Ηνωμένου Βασιλείου, η άρνηση χορηγήσεως της απαλλαγής του άρθρου 16 του κεφαλαίου 42 του νόμου στην περίπτωση μερισμάτων που διανέμονται από εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα με την οποία το Βασίλειο της Σουηδίας δεν έχει συνάψει φορολογική σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών, δικαιολογείται από την ανάγκη διασφάλισης της αποτελεσματικότητας των φορολογικών ελέγχων. Συγκεκριμένα, οι σουηδικές φορολογικές αρχές δεν θα μπορούσαν να ζητήσουν από τρίτη χώρα την προβλεπόμενη από την οδηγία 77/799 αμοιβαία συνδρομή μεταξύ αρμοδίων αρχών. Εξάλλου, η σύμβαση και το πρωτόκολλο δεν περιέχουν διάταξη περί ανταλλαγής πληροφοριών παρόμοια με αυτή του άρθρου 26 του προτύπου συμβάσεως που έχει καταρτίσει ο Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη (ΟΟΣΑ). Πάντως, ακόμη και αν ο φορολογούμενος διαθέτει τα στοιχεία που είναι απαραίτητα προκειμένου να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου 16, οι φορολογικές αρχές πρέπει, επιπλέον, να ελέγξουν την αποδεικτική αξία των προσκομιζόμενων στοιχείων, πράγμα αδύνατο αν αυτές δεν έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν τη συνεργασία των αρμοδίων αρχών του κράτους εγκαταστάσεως της διανέμουσας εταιρίας.

Κατά το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΕΚ, το άρθρο 56 δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή παραβάσεων των εθνικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων, ιδίως στον τομέα της φορολογίας. Το Δικαστήριο έχει δεχθεί, συναφώς, ότι η ανάγκη για αποτελεσματικούς φορολογικούς ελέγχους συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος ικανό να δικαιολογήσει περιορισμό της ασκήσεως της διασφαλιζόμενης από τη Συνθήκη ελεύθερης κυκλοφορίας (αποφάσεις της 15ης Μαΐου 1997, C-250/95, Futura Participations και Singer, Συλλογή 1997, σ. I-2471, σκέψη 31, της 15ης Ιουλίου 2004, C-315/02, Lenz, Συλλογή 2004, σ. I-7063, σκέψεις 27 και 45, καθώς και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer, Συλλογή 2006, σ. I-8203, σκέψη 47).

Ένα περιοριστικό μέτρο, για να μπορεί να δικαιολογηθεί, πρέπει να είναι σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι πρέπει να είναι κατάλληλο να

διασφαλίσει την υλοποίηση του σκοπού που επιδιώκει, χωρίς να υπερβαίνει το αναγκαίο προς τούτο μέτρο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 4ης Μαρτίου 2004, C-334/02, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2004, σ. I-2229, σκέψη 28).

Κατά τον Α και κατά την Επιτροπή, η επίμαχη στην κύρια δίκη νομοθεσία είναι δυσανάλογη σε σχέση με τον σκοπό της, διότι οι φορολογικές αρχές της Σουηδίας μπορούν να ζητήσουν από τον φορολογούμενο να αποδείξει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της προβλεπόμενης από τη νομοθεσία αυτή απαλλαγής. Κατά το μέτρο που η απαλλαγή αυτή αφορά μερίσματα καταβαλλόμενα από εισηγμένη εταιρία, πληροφορίες μπορούν να αντληθούν και από τα στοιχεία που μια τέτοια εταιρία υποχρεούται εκ του νόμου να δημοσιεύει.

Όπως επισημαίνουν ο Α και η Επιτροπή, το Δικαστήριο έχει κρίνει, σχετικά με εθνική κανονιστική ρύθμιση περιορίζουσα την άσκηση της κατοχυρωμένης από τη Συνθήκη ελεύθερης κυκλοφορίας σε συγκεκριμένο τομέα, ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την άρνηση χορηγήσεως φορολογικού πλεονεκτήματος, προβάλλοντας αδυναμία να ζητήσουν τη συνεργασία άλλου κράτους μέλους στη διενέργεια ερευνών ή στη συλλογή πληροφοριών. Συγκεκριμένα, ακόμη και όταν ο έλεγχος των στοιχείων που προσκομίζει ο φορολογούμενος καθίσταται δυσχερής, ιδίως λόγω των επιβαλλόμενων από το άρθρο 8 της οδηγίας 77/799 περιορισμών στην ανταλλαγή πληροφοριών, τίποτε δεν εμποδίζει τις οικείες φορολογικές αρχές να απαιτούν από τον φορολογούμενο τις αποδείξεις που αυτές κρίνουν αναγκαίες για τον ορθό προσδιορισμό των οικείων φόρων και, ενδεχομένως, να αρνούνται να χορηγήσουν την αιτηθείσα απαλλαγή αν οι αποδείξεις αυτές δεν προσκομίζονται (βλ., σχετικώς, αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 1992, C-204/90, Bachmann, Συλλογή 1992, σ. I-249, σκέψη 20, της 30ής Ιανουαρίου 2007, C-150/04, Επιτροπή κατά Δανίας, Συλλογή 2007, σ. I-1163, σκέψη 54, καθώς και της 11ης Οκτωβρίου 2007, C-451/05, ELISA, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψεις 94 και 95).

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί εκ των προτέρων ότι ο φορολογούμενος είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά έγγραφα που είναι κατάλληλα, ώστε οι φορολογικές αρχές του αρμόδιου για τη φορολόγηση κράτους μέλους να εξακριβώσουν, με σαφήνεια και ακρίβεια, ότι δεν προσπαθεί να αποφύγει ή να διαφύγει την πληρωμή φόρου (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 1999, C-254/97, Baxter κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-4809, σκέψεις 19 και 20, της 10ης Μαρτίου 2005, C-39/04, Laboratoires Fournier, Συλλογή 2005, σ. I-2057, σκέψη 25, καθώς και την προπαρατεθείσα απόφαση ELISA, σκέψη 96).

Εντούτοις, η νομολογία αυτή αφορά περιορισμούς στην άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας στο εσωτερικό της Κοινότητας και δεν μπορεί να εφαρμοστεί αυτούσια στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, καθώς οι κινήσεις αυτές εντάσσονται σε διαφορετικό νομικό πλαίσιο από αυτό που εξετάστηκε στο πλαίσιο των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι παρατεθείσες στις δύο προηγούμενες σκέψεις αποφάσεις.

Συγκεκριμένα, πρώτον, οι σχέσεις μεταξύ κρατών μελών διέπονται από κοινό νομικό πλαίσιο, το οποίο χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη κοινοτικής ρυθμίσεως, όπως είναι η οδηγία 77/799, με την οποία ορίστηκαν οι σχετικές με την αμοιβαία συνδρομή υποχρεώσεις. Η εν λόγω οδηγία, παρά τα όρια που θέτει στην υποχρέωση συνδρομής στους τομείς εφαρμογής της, θεσπίζει, πάντως, πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, το οποίο δεν υφίσταται όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ αυτών και των αρμοδίων αρχών τρίτης χώρας που δεν έχει αναλάβει δέσμευση αμοιβαίας συνδρομής.

Δεύτερον, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 141 έως 143 των προτάσεών του, σχετικά με τα δικαιολογητικά που ο φορολογούμενος μπορεί να προσκομίσει, προκείμενου οι φορολογικές αρχές να ελέγξουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις της εθνικής νομοθεσίας, τα κοινοτικά μέτρα εναρμονίσεως που ισχύουν στα κράτη μέλη στον τομέα της λογιστικής των εταιριών παρέχουν στον

φορολογούμενο τη δυνατότητα να προσκομίσει αξιόπιστα και ελέγξιμα στοιχεία σχετικά με τη δομή και τις δραστηριότητες της εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος εταιρίας, ενώ δεν είναι βέβαιο ότι ο φορολογούμενος έχει τέτοια δυνατότητα στην περίπτωση εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτη χώρα, η οποία δεν υποχρεούται να εφαρμόζει κοινοτικά μέτρα.

Κατά συνέπεια, εφόσον, σύμφωνα με την ισχύουσα σε ένα κράτος μέλος κανονιστική ρύθμιση, η χορήγηση ενός φορολογικού πλεονεκτήματος εξαρτάται από προϋποθέσεις των οποίων η συνδρομή μπορεί να διαπιστωθεί μόνο δια της λήψεως πληροφοριών από τις αρμόδιες αρχές τρίτης χώρας, είναι, κατ' αρχήν, θεμιτό να αρνείται το κράτος μέλος τη χορήγηση του πλεονεκτήματος σε περίπτωση που, ελλείψει, ιδίως, σχετικής συμβατικής υποχρεώσεως της εν λόγω τρίτης χώρας, δεν είναι δυνατό να ληφθούν πληροφορίες από αυτήν.

Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η Skatteverket, καθώς και η Κυβέρνηση της Σουηδίας υποστηρίζουν ότι οι σουηδικές φορολογικές αρχές δεν είναι σε θέση να ελέγξουν αν πληρούνται η πρώτη, η τρίτη, η τέταρτη και η έκτη από τις προϋποθέσεις του άρθρου 16 του κεφαλαίου 42 του νόμου, δηλαδή ότι το μέρος καταβάλλεται κατ' αναλογία προς τον αριθμό των κατεχομένων μετοχών στη μητρική εταιρία, ότι διανέμονται όλες οι συμμετοχές που αυτή κατέχει στη θυγατρική, ότι, μετά τη διανομή, οι συμμετοχές δεν κατέχονται από εταιρία ανήκουσα στον ίδιο όμιλο με τη μητρική εταιρία και ότι η δραστηριότητα της θυγατρικής εταιρίας είναι κυρίως εμπορική ή βιομηχανική.

Το ζήτημα αυτό πρέπει να κριθεί από το αιτούν δικαστήριο.

Το ίδιο ισχύει και για το ζήτημα αν το πρωτόκολλο ή ο διακανονισμός επιτρέπουν στις σουηδικές φορολογικές αρχές να λαμβάνουν τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου 16. Συγκεκριμένα, ενώ η Skatterättsnämnden έκρινε ότι ο διακανονισμός ενδεχομένως επιτρέπει να λαμβάνονται οι απαραίτητες πληροφορίες, από τα έγγραφα που προσκόμισε και από τις διευκρινίσεις που παρέσχε στο Δικαστήριο η Κυβέρνηση της Σουηδίας, κατόπιν αιτήματος του Δικαστηρίου, προκύπτει ότι οι μόνες πληροφορίες που μπορούν να ζητηθούν από τις ελβετικές αρχές είναι οι απαραίτητες για την ορθή εφαρμογή της συμβάσεως.

Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 56 και 58 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν κατά την έννοια ότι δεν απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας τα μερίσματα που διανέμονται υπό μορφή μετοχών σε θυγατρική απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος μόνον αν η διανέμουσα εταιρία είναι εγκατεστημένη σε κράτος μέλος του ΕΟΧ ή σε κράτος με το οποίο το αρμόδιο για τη φορολόγηση κράτος μέλος έχει συνάψει φορολογική σύμβαση προβλέπουσα την ανταλλαγή πληροφοριών, εφόσον η χορήγηση της απαλλαγής εξαρτάται από προϋποθέσεις των οποίων την τήρηση μπορούν να ελέγξουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αυτού μόνο βάσει πληροφοριών λαμβανομένων από το κράτος μέλος εγκατάστασης της διανέμουσας εταιρίας.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Πρόγραμμα ανάπτυξης, διανομής, προώθησης και κατάρτισης(MEDIA 2007)

Πρόσκληση υποβολής προτάσεων για την ανάπτυξη, διανομή, προώθηση και κατάρτιση, που προκηρύσσεται από την Ευρωπαϊκή επιτροπή.

Περιγραφή

Η παρούσα πρόσκληση υποβολής προτάσεων βασίζεται στην απόφαση αριθ. 1718/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενιαίου πολυετούς προγράμματος κοινοτικών μέτρων στον οπτικοακουστικό τομέα για την περίοδο 2007-2013.

Μεταξύ των στόχων της προαναφερόμενης απόφασης του Συμβουλίου είναι η βελτίωση της ευρωπαϊκής διάστασης των εκπαιδευτικών δράσεων στον οπτικοακουστικό τομέα μέσω της υποστήριξης στη δικτύωση και κινητικότητα των ευρωπαϊκών φορέων κατάρτισης.

Επιλεξιμότητα

Η παρούσα προκήρυξη απευθύνεται σε ομίλους ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, οι δραστηριότητες των οποίων συμβάλλουν στην επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων.

Οι αιτούντες πρέπει να είναι εγκατεστημένοι σε μία από τις ακόλουθες χώρες: τα 27 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη της ΕΖΕΣ και την Ελβετία, τη Κροατία, με την επιφύλαξη της σύναψης συμφωνίας συνεργασίας με τη χώρα αυτή στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA.

Προϋπολογισμός

1.600.000 ευρώ

Πληροφορίες / Υποβολή

Το πλήρες κείμενο της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων, καθώς και το έντυπο υποψηφιότητας και τα παραρτήματα, διατίθενται στην ακόλουθη ιστοσελίδα: <http://ec.europa.eu/media>

Λήξη προθεσμίας

14 Μαρτίου 2008

Δημοσίευση

Η παρούσα πρόσκληση δημοσιεύτηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο τεύχος C 11 της Επίσημης Εφημερίδας, της 16ης Ιανουαρίου 2008, και διατίθεται στην ιστοσελίδα: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:011:0014:0015:EL:PDF>

Υπηρεσίες ανάπτυξης λογισμικού

Διαγωνισμός παροχής υπηρεσιών: Υπηρεσίες ανάπτυξης λογισμικού

Αναθέτουσα αρχή

N.V.Eneco, Postbus 16, Υπόψη: De heer W. Pondman, NL-3000 AA Rotterdam. Τηλ. (31-6) 50 63 10 82. E-mail: w.pondman@eneco.nl. Φαξ (31-15) 251 43 97. Ιστοσελίδα: www.eneco.nl.

Περιγραφή

Η σύμβαση περιλαμβάνει υπηρεσίες ανάπτυξης και υλοποίησης λογισμικού, υπηρεσίες βάσεων δεδομένων προστιθέμενης αξίας, υποστήριξης δικτύου δεδομένων καθώς και υπηρεσίες υποστήριξης λογισμικού.

Προϋπολογισμός

3.000.000 ευρώ

Πληροφορίες/ Υποβολή

Τα έγγραφα του διαγωνισμού καθώς και συμπληρωματικές πληροφορίες διατίθενται στη διεύθυνση: N.V.Eneco, Postbus 16, Υπόψη: De heer W. Pondman, NL-3000 AA Rotterdam. Τηλ. (31-6) 50 63 10 82. E-mail: w.pondman@eneco.nl. Φαξ (31-15) 251 43 97. Ιστοσελίδα: www.eneco.nl.

Λήξη προθεσμίας

14 Φεβρουαρίου 2008

Δημοσίευση

Ο παρών διαγωνισμός δημοσιεύτηκε στο τεύχος S 7 του Συμπληρώματος της Επίσημης Εφημερίδας, της 11^{ης} Ιανουαρίου 2008, με αριθμό 007695.

Υπηρεσίες πληροφορικής και συναφείς υπηρεσίες

Διαγωνισμός παροχής υπηρεσιών: Υπηρεσίες πληροφορικής και συναφείς υπηρεσίες

Αναθέτουσα αρχή

Δήμος Δράμας, Πλατεία Ελευθερίας 1, Αρμόδιος: Σιδηροπουλου Μακρινα Γραφείο Μηχ/σης, Υπόψη: Σιδηροπουλου Μακρινα, GR-66100 Δράμα. Τηλ. 30 25 21 02 78 45 / 30 25 21 35 06 13. E-mail: dhmos-dramas@dra.forthnet.gr. Φαξ 30 25 21 02 62 65.

Περιγραφή

Η σύμβαση περιλαμβάνει την ανάπτυξη μιας σύγχρονης Δημοτικής Ηλεκτρονικής Πύλης για τον Δήμο Δράμας για την ταχύτερη εξυπηρέτηση των δημοτών και επιχειρήσεων των αρμοδιοτήτων του Δήμου, μέσω εναλλακτικών καναλιών πρόσβασης (Internet), καθώς και την αυτοματοποίηση των διαδικασιών του προσωπικού του Δήμου όσον αφορά τις συναλλαγές του με τους δημότες και επιχειρήσεις της περιοχής του Δράμας.

Πληροφορίες/ Υποβολή

Τα έγγραφα του διαγωνισμού καθώς και συμπληρωματικές πληροφορίες διατίθενται στη διεύθυνση: Δήμος Δράμας, Πλατεία Ελευθερίας 1, Αρμόδιος: Σιδηροπουλου Μακρινα Γραφείο Μηχ/σης, Υπόψη: Σιδηροπουλου Μακρινα, GR-66100 Δράμα. Τηλ. 30 25 21 02 78 45 / 30 25 21 35 06 13. E-mail: dhmos-dramas@dra.forthnet.gr. Φαξ 30 25 21 02 62 65.

Λήξη προθεσμίας

11 Φεβρουαρίου 2008

Δημοσίευση

Ο παρών διαγωνισμός δημοσιεύτηκε στο τεύχος S 7 του Συμπληρώματος της Επίσημης Εφημερίδας, της 11^{ης} Ιανουαρίου 2008, με αριθμό 007569.

ΝΕΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ - ELYROS S.A.

Τέθηκε σε κυκλοφορία ο νέος ΟΔΗΓΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ μηνός ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2007. Η κυκλοφορία του ΟΔΗΓΟΥ γίνεται αποκλειστικά με συνδρομές (τιμή: 240€).

Κυκλοφορούν επίσης, οι θεματικοί οδηγοί:

Γεωργία – Αλιεία, (τιμή: 120€)

Αυτοδιοίκηση, (τιμή: 120€)

Δικαιοσύνη & Εσωτερικές υποθέσεις (τιμή: 80€).

Εκπαίδευση & Πολιτισμός (τιμή: 120€)

Επιχειρήσεις & Εμπόριο (τιμή: 120€)

Εξωτερικές σχέσεις & Διεύρυνση (τιμή: 60€)

Δημόσια Υγεία και Προστασία του Καταναλωτή (τιμή: 80€)

Κατάρτιση & Απασχόληση (τιμή: 80€)

Ενέργεια & Μεταφορές (τιμή: 120€)

Αρχές & Λειτουργία του Γ' & Δ' ΚΠΣ (τιμή: 60€)

Για εκτενέστερα στοιχεία πάνω σε πληροφορίες που δημοσιεύονται συνοπτικά στην παρούσα έκδοση, οι συνδρομητές μας μπορούν να απευθύνονται στη διεύθυνση σύνταξης ή στο γραφείο των Αθηνών.

Απαγορεύεται η δημοσιοποίηση και η αναπαραγωγή των ειδήσεων του παρόντος τεύχους, χωρίς προηγούμενη έγκριση από τον εκδότη.

Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο : Γιώργος Μαρκατάτος

Συντακτική Επιτροπή: Στέλλα Κούρου, Γιάννης Μαρκατάτος, Γιώργος Αθανασιάδης
Σύμβουλος έκδοσης : Γιώργος Δαράτος

ΔΙΑΝΟΜΗ & ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Για την Ελλάδα: ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ (ΑΠΕ)

Athens News Agency

Τσόχα 36 115 21 Αθήνα

Τηλ.: +30210-6400560 Fax: +30210-6400581/582

e-maiΔ: <mailto:sales@ana.gr> saDes@ana.gr

Για την Κύπρο: ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ (ΚΥΠΕ)

Cyprus News Agency 7, Kastorias Str.

2002 StrovoΔos Nicosia - Cyprus

P.O. BOX 3947 1687 Nicosia - Cyprus

TeΔ.: +357 22499662 Fax: +357 22492697

E-maiΔ: director@cna.org.cy